

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 84

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 30 d'abril del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Sàhara Occidental. 3671

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 4322/13, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consum de drogues als centres escolars. 3671

2) RGE núm. 4330/13, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a flexibilització del dèficit. 3672

3) RGE núm. 4278/13, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, sobre moratòria per a les grans superfícies. 3673

4) RGE núm. 4326/13, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport d'energia elèctrica. 3674

5) RGE núm. 4317/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a renúncia a complir el Pla director sectorial de transports. 3675

6) RGE núm. 4321/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fires turístiques. 3677

- 7) RGE núm. 4324/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears. 3678
- 8) RGE núm. 4329/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acomiadaments del sector públic. 3678
- 9) RGE núm. 4333/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a treballadors d'Orizonia. 3680
- 10) RGE núm. 4331/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política ortodoxa de l'austeritat. 3681
- 11) RGE núm. 4320/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre de la Casa del Mar. 3682
- 12) RGE núm. 4325/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a institucions europees. 3683
- 13) RGE núm. 4318/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a brucel·losi bovina. 3684
- 14) RGE núm. 4323/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a riscos d'Internet. 3685
- 15) RGE núm. 4319/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport discrecional. 3685
- 16) RGE núm. 4332/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pobresa infantil. 3686
- 17) RGE núm. 4327/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels objectius de dèficit per al 2013. 3687
- 18) RGE núm. 4172/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a atac a la nostra llengua. 3688
- 19) RGE núm. 4481/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a flexibilitat del dèficit. 3689
- 20) RGE núm. 4478/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a valoració de les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA). 3690
- 21) RGE núm. 4482/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb el sector educatiu. 3691
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6720/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques de Seguretat Social i ocupació. 3693
- III. MOCIÓ RGE núm. 4098/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a recursos humans de l'administració i del sector públic instrumental, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 295/13. 3698
- IV. Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 123/12, relativa a Llei de mecenatge (escrit RGE núm. 3740/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 3705
- V. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3892/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures urgents per assegurar la funció social de l'habitatge. 3709
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Sàhara Occidental.

Abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia sotmetrem a la consideració de la cambra la Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Poble Sahrauí.

Sra. Secretària Primera, vol llegir la declaració institucional?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, Sra. Presidenta. Gràcies.

“Arran de la recent visita d'una delegació política de les Illes Balears als campaments de refugiats sahrauís, i gràcies als nombrosos contactes i visites amb líders del Front Polisari i representants del poble sahrauí en un moment excepcional, és oportú que el Parlament de les Illes Balears manifesti:

Donam suport a les exigències del poble sahrauí i de les diferents resolucions internacionals que reclamen un referèndum just per a l'autodeterminació d'aquest poble.

Sol·licitam del Govern espanyol que demani al Govern marroquí que s'anul·lin els judicis irregulars contra els condemnats sahrauís del Campament de la Dignitat Gdemi Izik i que siguin alliberats tots els presos polítics sahrauís de les distintes presons marroquines, i així avançar per garantir els drets humans en la zona ocupada pel Marroc.

Així mateix, sol·licitam a l'ONU i al seu representant Sr. Christopher Ross i a la comissió de l'ONU pel Sàhara Occidental que posin en marxa mecanismes que assegurin el respecte dels drets humans a la zona ocupada i perquè s'emetin els informes que assegurin el seu compliment.

Finalment, feim una crida a totes les institucions implicades, ajuntaments, consells insulars, Govern de les Illes Balears i, especialment, al Govern de l'Estat espanyol que incrementin el seu suport i la cooperació internacional amb el Poble Sahrauí, per pal·liar les mancances alimentàries i productes de primera necessitat que a dia d'avui són escassíssims.

El Parlament de les Illes Balears vol reiterar el seu suport al Poble Sahrauí, a la seva legítima lluita en els campaments de refugiats de Tindouf i a tota la població que viu en els territoris ocupats.”

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc així que es dóna per aprovada aquesta declaració institucional.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4322/13, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consum de drogues als centres escolars.

Primera pregunta, RGE núm. 4322/13, relativa a consum de drogues als centres escolars, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. L'escola constitueix un agent primari de socialització i hi conflueixen alumnes, pares, professors, per la qual cosa suposa un mitjà idoni per a la implantació de programes preventius i promoció de la salut. També la comunitat escolar és un dels àmbits més adients i més privilegiats per prevenir retardar el consum de drogues. Les recerques han demostrat que els períodes claus de risc per a l'abús de drogues són durant les transicions amb majors en la vida dels nins. La primera transició important per a un nin és quan deixa la seguretat de la família i va a l'escola per primera vegada, després quan passa de primària a l'escola mitjana, on sovint experimenten noves situacions acadèmiques i socials com aprendre a portar-se amb un grup gran de companys, és en aquesta etapa, en l'adolescència primerenca, on hi ha les primeres possibilitats que els nins estiguin exposats a les drogues, i quan entren a secundària també poden estar exposats a activitats socials que involucren drogues, augmentant el risc que abusin d'alcohol, de tabac i d'altres substàncies distintes.

Els programes de prevenció han demostrat que constitueixen una eina eficaç per aconseguir evitar que apareguin problemes de drogodependència, retardant el seu ús o un abús desproporcionat. Hem tengut coneixement que des de la seva conselleria, Sr. Gornés, hi ha previst desenvolupar una campanya, una campanya dirigida essencialment a prevenir el consum de drogues en el conjunt de les Illes Balears, campanya a desenvolupar juntament amb organitzacions d'experiència contrastada i especialitzades en l'àmbit de la prevenció i tractament de persones amb dependència sobre les drogues.

Per la importància que té per a la vida i per al futur dels nostres joves, per la importància que té de cara a evitar el fracàs escolar i per la importància que té de cara a evitar riscos en la salut dels joves, dels més vulnerables, Sr. Conseller, ens agradaria, saber quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de la campanya per a la prevenció i l'abordatge del consum de drogues a centres escolars de les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, moltes gràcies. Doncs miri, aquesta campanya de prevenció i abordatge del consum de drogues en els centres escolars de les nostres illes va dirigida als alumnes de 5è i 6è de primària abastant un total d'uns 20.000 alumnes. És una campanya dels policies tutors en col·laboració amb el Projecte Home a Balears, concretament amb el Projecte Jove.

No és cap secret que fer prevenció en els centres escolars és la millor manera, al nostre entendre, d'evitar futurs casos d'addicció i, en aquest sentit, anar de la mà de Projecte Home sempre és una garantia. Projecte Jove donarà formació, per tant, als policies tutors a través de l'Escola Balear de Funció Pública. Amb el coneixements adquirits per part dels policies tutors, i conjuntament amb persones de Serveis Socials dels diferents ajuntaments que participen en aquesta campanya, es faran xerrades preventives a totes les escoles. Cada ajuntament i cada centre organitzarà les seves xerrades que es poden ampliar a altres cursos escolars. A més, els policies tutors faran vigilància també a les zones d'oci per on solen trespasar els menors.

L'anàlisi de les memòries d'actuacions dels policies tutors posen de manifest que en els darrers quatre anys les actuacions en matèria de drogues han baixat al voltant d'un 30%, però en els dos darrers cursos hi ha hagut un petit repunt, que no hi arriba al 10%, però aquesta nova tendència ens fa pensar que hem d'actuar preventivament per tal de minvar el possible efecte que pugui tenir.

En aquesta campanya, per tant, s'hi han adherit 33 ajuntaments de les Illes i 61 persones s'han apuntat als cursos formatius. És a dir, que tots els policies tutors, més també algun professional de Serveis Socials, participen d'aquesta actuació.

Fa pràcticament dos anys que som conseller i sempre he pensat que la tasca que fan els policies tutors quant a tota la matèria de prevenció és molt important, està comprovat que on incideixen hi ha una minva de les diferents actuacions delictives o de les diferents actuacions que es puguin controlar i pensam actuar d'aquesta manera també en aquesta matèria.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4330/13, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a flexibilització del dèficit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 4330/13, relativa a flexibilització del dèficit, que formula la diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Rectificar és de savis, i així han actuat el Banc Central Europeu, el Fons Monetari Internacional i la mateixa Comissió Europea indicant que no sols es poden dur a terme polítiques per reduir el dèficit públic quan aquestes no han estat efectives. Aquests organismes recomanen que es flexibilitzi l'objectiu del dèficit i alhora es duguin a terme polítiques encaminades a estimular la productivitat i l'ocupació.

Després que el Sr. Durao Barroso va declarar donar flexibilitat als terminis per corregir el dèficit públic, té previst el Sr. Vicepresident Econòmic aturar la tramitació de la Llei de nous impostos i negociar amb els diversos sectors per tal de trobar una solució conjunta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern, el vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, crec que hem d'aclarir un poc els conceptes, apujar impostos té a veure amb fer més despesa pública. Aquest govern fa menys despesa pública, redueix la despesa i, per tant, reduirà els impostos. Aquesta és una mica l'essència de la política d'aquest govern, un govern que intenta reduir la despesa pública perquè els impostos puguin ser baixos. Aquesta és l'autèntica realitat. Si tenim impostos elevats és perquè vénen del passat. Com pensa vostè que es pot sufragar el dèficit?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sr. Aguiló, no he entès bé què m'ha dit, vostè diu que reduiran el dèficit reduint els impostos? És això què m'ha dit vostè? És que jo no ho entenc. Allò que fan vostès és augmentar els impostos, volen aprovar una llei per augmentar impostos i no aturen la tramitació quan tenen tot el sector, tota la societat en contra, Sr. Aguiló. Jo no l'entenc, ni jo ni crec que hi hagi ningú al carrer que el pugui entendre.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Aguiló, ara té una oportunitat per rectificar, aturant la tramitació d'aquests impostos, d'aquesta llei, negociant amb els diversos sectors, tant econòmics com socials, per canviar el rumb i reactivar l'economia en lloc de seguir amb el desgavell que aquest govern d'homes ha duit a les nostres illes.

Prenguin exemple de països com Dinamarca, que ha suprimit l'impost sobre els refrescs, que ha estat en vigor durant 83 anys, escoltin bé, amb l'objectiu d'afavorir el consum i, per tant, l'ocupació i el creixement econòmic.

Continuarem insistint perquè eliminin aquests nous impostos, encara que vostès, fort i no et moguis, continuïn amb la seva tramitació. Sap per què insistirem, Sr. Aguiló? Continuarem insistint perquè aquests impostos fan que les nostres empreses siguin menys competitives i els nostres ciutadans més pobres. Viure aquí serà més car, i això no és just. Siguin valents i demanin a Madrid, com han fet altres comunitats autònomes, la rebaixa del dèficit al 2,1% i no apliquin aquests impostos ja que contrauran més la nostra economia.

Sr. Aguiló, fa dos anys que governen aquesta terra i és hora que assumeixin responsabilitats, que deixin la seva obsessió per l'herència i pel dèficit i que prenguin mesures de reactivació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Pilar, Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

... si no rectifiquen el seu govern serà pitjor que el que va...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, aquest govern és el Govern del Partit Popular, un partit que es caracteritza per fer reformes, per no quedar aturat, per fer que l'aparell productiu es pugui adaptar a les noves realitats, per poder fer una economia sòlida, i aquesta passa per aquests dos principis, per una banda, control de la despesa pública, perquè aquesta sigui eficient, per llevar tot el que no és eficient, i en aquesta línia continuarem fent feina i també per fer aquelles transformacions estructurals, també fiscals, també fiscals, que facin falta perquè la sostenibilitat dels serveis públics pugui continuar. Aquesta és la realitat i aquesta línia no canviarà de cap manera, és la línia adequada, és la línia que està beneïda pràcticament per tots els organismes internacionals i és la línia que comença a donar fruits. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 4278/13, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a moratòria per a les grans superfícies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 4278/13, relativa a moratòria a grans superfícies, que formula el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. M'agradaria fer una pregunta al Govern i sobretot demanar-li si fa comptes continuar amb aquesta línia que diu que el caracteritza, de fer reformes, a veure si tenen pensat, és a dir, impulsar una moratòria per a les grans superfícies. Li demanaria que no em posàs l'excusa que les competències són dels consells insulars, ja que l'any 2005 es va fer una moratòria, i que tampoc no ens posàs l'excusa, en aquest cas, de la directiva europea de l'any 2006, perquè jo crec que permet aplicar moratòries.

Li faig una pregunta política, li faig una pregunta política: té intenció aquest govern de, com demanen en aquest cas els comerços d'aquesta comunitat, fer una moratòria de grans superfícies?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Permeti'm que jo li faci una sèrie de preguntes...

(Remor de veus)

... ja sé que no és l'habitual, però permeti'm perquè...

(Remor de veus)

...és una forma de respondre que crec que ens ajudarà a entendre una mica quina és la situació. Vostè pensa que la competència entre empreses és una cosa positiva per als ciutadans? Vostè pensa que el control de la inflació és important i que com més competència hi ha també hi ha més control de la inflació? Vostè pensa que la seguretat jurídica és important? Si pensa tot això, si vostè fa una reflexió sobre això, trobarà quina és la resposta que li donaré després.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ja sé que vostè no farà res, però li deman empara en aquest cas a la Presidència del Parlament perquè em pareix inaudit i em pareix impresentable que un vicepresident econòmic del Govern faci preguntes a un diputat no adscrit, en aquest cas, que és a l'oposició. Li demanaria empara a la Presidència del Govern perquè em trob indefens.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, el Sr. Vicepresident Econòmic ha intentat... li ha contestat com ell ha considerat oportú i...

(Remor de veus)

... si em deixen parlar, si em deixen parlar, esper, i li ha fet una sèrie de preguntes. Vostè contesti el que li doni...

(Remor de veus)

... el que li pareixi, el que tenguí pensat. Val?...

(Petit aldarull)

... només faltaria que no pugui fer la intervenció com vostè vulgui. Vostè intervengui que és el seu temps.

(Remors de veus)

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Passarà a la història també vostè per coses inaudites en aquest parlament.

Sr. Vicepresident, és a dir, no som jo qui ha de respondre, jo he fet una pregunta política, Sr. Vicepresident.

El mateix partit reformista, el Partit Popular, l'any 2005 va impulsar una moratòria de grans superfícies, el mateix Partit Popular reformista. És a dir, jo no sé si vostès han canviat de partit, han canviat de criteris en moltes de coses, però jo li deman una pregunta política, el petit comerç ho passa molt malament. Les entitats empresarials li demanen a vostè que faci una moratòria, els comerços no poden més. El tema del comerç no només és un tema urbanístic i econòmic, és un tema de model de ciutat. Si continuam, en aquest cas, afavorint les grans superfícies en aquest moment els negocis es van del centre de la ciutat, maten les ciutats i els pobles.

Jo li faig una pregunta, jo no li he de dir si hi estic en contra o a favor, és vostè que m'ha de respondre a jo i vostè ha de respondre a la comunitat, és vostè que té poder legislatiu. Dins les meves mesures ja presentaré el que trobi oportú, però el seu partit, vostè, està d'acord amb una moratòria de grans superfícies per afavorir que el petit comerç pugui sobreviure? El petit comerç no sobreviu augmentant impostos, que és el que fa vostè, el petit comerç sobreviu per mesures que el seu govern pugui impulsar. Això és el que li deman a vostè, el seu govern,

el Govern del Sr. Bauzá, està d'acord a impulsar una moratòria, sí o no?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Sr. Diputat, sent molt que vostè no entengui quina era l'argumentació perquè hi havia una argumentació en aquelles respostes que li he donat molt clara i una argumentació que va clarament en la línia que li apunt des del... en fi, des del principi d'aquesta legislatura, fer reformes significa actuar de cara als ciutadans, de cara al ciutadà mitjà, i això passa perquè hi hagi una competència sana, una competència forta, una competència que permeti que els preus estiguin controlats, una competència que permeti que hi hagi una seguretat jurídica, que no ens asseguem un dia i les lleis canviïn perquè a algú se li ha ocorregut canviar les lleis, com ens ha passat en el passat en moltes ocasions.

Crec que tot això ens dóna una resposta clara: no, no hi haurà moratòria, no hi haurà moratòria en grans superfícies.

Però crec que hem de fer una reflexió addicional, jo no crec que les grans superfícies s'estiguin menjant el mercat ni estiguin molt contentes amb la política del Govern, no ho crec, perquè estar en competència és intentar guanyar el favor del públic, i això sí que ho fan totes i cada una de les empreses de Balears.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4326/13, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport d'energia elèctrica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 4326/13, relativa a transport d'energia elèctrica, que formula el diputat Sr. Jaime Fernández i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Poseer un sistema eléctrico de calidad fiable y seguro en las Islas Baleares es algo prioritario para el Grupo Parlamentario Popular. El sistema eléctrico balear cuenta actualmente con dos subsistemas eléctricamente aislados, el subsistema de Mallorca y Menorca y el subsistema de Ibiza y Formentera. Estos dos subsistemas, debido a las características insulares de nuestro territorio, presentan características técnicas tales que la estabilidad del sistema puede llegar a ser un problema de primer orden. Son sistemas de pequeño tamaño y están equipados total o parcialmente con grupos generadores de baja inercia que los hacen más vulnerables a posibles perturbaciones dentro del sistema eléctrico.

Por tanto, el Grupo Parlamentario Popular, con el objetivo de aumentar esa fiabilidad y esa calidad de suministro del sistema eléctrico en nuestras islas, valora de forma positiva el reciente anuncio, por parte de Red Eléctrica de España, técnico gestor del sistema eléctrico, de invertir en nuestra comunidad autónoma. Desde el Grupo Parlamentario Popular esperamos que estas inversiones incluyan, entre otras demandas históricas necesarias para las Islas Baleares, pero sobre todo para las islas de Ibiza y de Formentera, las conexiones necesarias para garantizar el suministro así como esa demandada históricamente interconexión submarina entre Ibiza y Mallorca. Esta interconexión, que se sumaría a la ya en servicio interconexión de Mallorca con la península, otorgaría a los residentes y a las empresas, sobre todo de las islas de Ibiza y de Formentera, la calidad de suministro eléctrico necesario para cubrir las necesidades demandadas.

Por todo ello, Sr. Vicepresidente, desde el Grupo Parlamentario Popular nos gustaría conocer con más detalle las inversiones que se realizarán en las Islas Baleares con el objetivo de mejorar la infraestructura de transporte de energía eléctrica por parte del Gobierno de España.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENTE ECONÓMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Miri, Sr. Diputat, crec que els grans processos de transformació històrics, normalment venen acompanyats de dues variables, una és la transformació de les telecomunicacions, l'altra, les transformacions en matèria d'energia i de cap manera no podem deixar que una d'aquestes dues gran potes quedi fora dels nostres plantejaments de manera que hem de tenir actuacions importants i contundents també en matèria d'energia.

En aquest sentit, li puc dir o li puc anunciar que el 30% de les inversions previstes pel sistema elèctric es faran a Balears i es faran a Balears perquè on podem actuar d'una manera clara per millorar tot el que té a veure amb el subministrament elèctric, amb rompre l'aïllament històric que han patit aquestes illes i amb poder al mateix temps procurar una producció d'energia elèctrica de manera molt més respectuosa amb el medi ambient, passa per fer aquest tipus d'inversions, inversions que tenen un retorn immediat de cara al conjunt de la societat.

En aquest sentit, la quantitat de què parlam està al voltant dels 360 milions d'euros, una quantitat important, però que posarà les nostres illes al capdavant del que és l'administració d'energia elèctrica dins un sistema aïllat.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4317/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a renúncia a complir el Pla director sectorial de transports.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4317/13, relativa a renúncia a complir el Pla director sectorial de transports, que formula el Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vàrem veure que el Govern renunciava, Sr. Conseller, definitivament a dur a terme el tren de Llevant, contra el que diu el Pla director sectorial del mateix Partit Popular, contra la unanimitat d'aquest parlament de fa dos mesos, enguany mateix, vostè hi era, contra municipis aprovant mocions per unanimitat en tota la línia, contra promeses del Partit Popular, contra moltíssims de ciutadans que s'hi han mobilitzat, enterrant... o suposaria enterrar milions d'euros que podrien esdevenir inútils si realment es du a terme aquesta renúncia i llocs de feina, perquè quants de llocs de feina també no aportaria aquesta inversió i aquesta activitat?

Per tant, li demanam com és possible que anunciï la renúncia definitiva a una obra inclosa a un pla director?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Alorda, nosaltres justficam l'aturada d'obres definitiva d'acord amb dos informes, un informe tècnic i un informe d'advocacia, l'informe d'advocació en relació amb l'exigibilitat del conveni que diu que pràcticament està complert i pràcticament no hi ha res a fer judicialment, i un informe tècnic d'SFM, de Serveis Ferroviaris de Mallorca, que diu que la quantitat d'obres pendents que hi ha encara per contractar, uns 110 milions d'euros, i el que ens constaria l'explotació que serien uns 7 milions d'euros anuals, juntament amb la situació actual fan del tot inviable continuar aquesta obra. Així ho justficam.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no sé si la coneix, volia posar l'àudio, és la Sra. Cabrer i l'hi volia posar perquè crec que té més força a vegades que les especulacions o el dir d'un i l'altre.

Vostè ha parlat de caprici d'aquesta obra, que és al pla director, i jo, com que no sabia si l'àudio sortiria, li diré el que diu, però està a *You Tube* penjat, vostè ho podrà escoltar: "Necessitam la línia fins a Cala Rajada" i una perla que m'ha agradat molt recordar-la: "No podem deixar les obres a mitges", una gran frase de la Sra. Cabrer que crec que és important també que la tengui vostè present.

Ni atur, ni els impostos, ni el tren, que és que no en compliran cap de les promeses del Partit Popular? Cap ni una? Vostès es basen en la mentida electoral, això ha estat una gran estafa electoral! No faran res del que varen prometre al poble? Aquest govern es basa en una gran mentida, i jo li deman: intentin recapacitar, com a mínim no hi posi la prepotència que hi posa vostès, a aquesta obra, escoltin la gent, respectin les institucions, respectin les persones, respectin els acords, respectin la normativa vigent i després intentin reconduir la situació.

Són molts de llocs de feina, és un altre model de transport, duguin a terme tot allò que havien promès i si no, com a mínim, comportin-se amb humilitat, amb modèstia i amb respecte per a tothom.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Home!, que vostè, Sr. Alorda, em parli de modèstia, d'humilitat i de no insultar ningú realment és perquè ens ho facem mirar, perquè no és precisament vostè qui pot parlar d'aquests temes.

Que vostè em parli d'incompliments del Pla director sectorial, deu ser que no el s'ha llegit, perquè si l'hagués llegit els primers que l'incompliren varen ser vostès, per exemple, li diu clarament que han de quedar cinc concessions, pàgina 36, tom II, cinc concessions de bus i vostès les varen agafar, a les 19 que hi havia les varen prorrogar fins a l'any 2018, això és incomplir el seu pla director sectorial, però si vol que parlem del que diu el Pla director sectorial, en podem parlar.

Es prioritzaran les següents actuacions: supressió de passos a nivell, 32 n'hi havia, sap quants en varen suprimir vostès? 5. Vostè va dir que "enterraran milions d'euros", varen ser vostès els que els varen enterrar, als milions d'euros. El que haurien d'haver fet és seguir només les actuacions que estan aquí damunt: prioritziació, supressió de passos a nivell, 5, en varen deixar 27 sense fer; material mòbil i instal·lació, no, això sí que ho feren, material mòbil el compraren, abans de tenir les vies el compraren, d'això li don fe, perquè no el pagaren, però el compraren; desdoblament de la via, li estic llegint el pla director sectorial, desdoblament de la via, perquè consisteix que amb una via doble farem més via, etc., falta l'enllaç Manacor i l'enllaç Sa Pobra..., no, vostès varen anar a fer volar coloms entre Manacor i Artà, això sí que els va anar bé, però no varen fer la doble via entre Sa Pobra i Manacor, no tan sols això, vostès s'atreveren a no fer el "transeo" de Manacor, no, és dir, han d'arribar a Manacor des d'Artà, han de botar, han d'anar a l'altre estació i han de tornar cap a Ciutat.

Vostès no varen desdoblar, no només això, varen fer el Manacor-Artà -i això que és una prioritat que marca el Pla director sectorial-, el varen fer a via única, a via única i de l'electrificació de la xarxa, ja no n'hi vull parlar, dos sistemes tenim...exacte!, i en lloc de fer volar coloms des de Manacor a Artà havien d'haver acabat la de Sa Pobra i la de Manacor, Sr. Alorda!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, Sra. Presidenta. Deman la paraula d'acord amb l'article 77.1 del Reglament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Bàsicament és per dir que no m'agrada que m'atribueixin paraules que són mentides en relació amb el Pla director sectorial de transports, en aquest parlament com a portaveu del grup de l'oposició. El posicionament que va tenir el Grup Parlamentari Popular entorn al tren a Cala Ratjada era triple.

En primer lloc, que s'havia de complir que primer es fes la prolongació a Sa Pobra, que vostès no varen fer per baralles internes; segon, que s'havia de complir el Pla director de transports i fer el soterrament per dins Manacor, perquè vostès incomplien el Pla director de transports i no feien el soterrament, sinó que es varen inventar un tren tram caríssim per a la ciutadania; i tercer, el més important, que tot ho havia de pagar el Pla d'infraestructures nacional. Vostès varen fer una declaració d'intencions fictícia, varen gastar...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, silenci!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...varen comprometre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, silenci!

(Remor de veus)

Està en ús de la paraula la... silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...varen comprometre 200 milions d'euros del pressupost de la comunitat autònoma sense partida pressupostària i això és un delicte. Moltes gràcies.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sra. Presidenta, deman la paraula per al·lusions, la Sra. Cabrer m'acaba d'al·ludir.

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula.

(Remor de veus)

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Diari de Sessions, només he citat el *Diari de Sessions*! Se m'ha dit que dic mentides i tenc aquí les seves paraules, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acaba d'intervenir, no té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Ah!

(Remor de veus)

Moltes gràcies, llegeixi el *Diari de Sessions*, tot el grup, i sabran el que va dir la Sra. Cabrer.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4321/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fires turístiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam, continuam, sisena pregunta, RGE núm. 4321/13, relativa a fires turístiques, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, quan vulgui.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme. Sr. Delgado, en temporada baixa el mercat francès té un potencial alt per a captació de turistes tant d'oci com de negoci. És per això que veim molt encertada l'assistència a les fires de Destinations Nature i la Fira Medeex a París fa un parell de setmanes. Els productes que es promocionen en aquestes fires, naturalesa i MICE, congressos, convencions, reunions, encaixen perfectament en temporada baixa i poden afavorir la desestacionalització.

Per això li deman sobre la participació de les dues fires a les quals va assistir l'ATB i quins resultats han obtingut.

Moltes gràcies, conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Juan Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado, la valoración es positiva y la asistencia a estas dos ferias se enmarca dentro del plan de acciones de promoción para el año 2013 y efectivamente dentro de lo que sería el mercado francés y la temporada baja porque estamos hablando de mercados turísticos especializados cuyos principales actuaciones normalmente tienen lugar en temporada baja.

Yendo a cada una de las dos, empezando por la Feria Meedex, es el principal encuentro de MICE del país vecino, de Francia, asistieron 1.500 agentes, 300 expositores, más de 60 países y la ATB participó junto a diversas empresas y entidades de la isla, la mayoría de encuentros fueron de citas prefijadas relativas a pequeños congresos, incentivos y reuniones a celebrar principalmente la mayoría en las islas de Mallorca i de Ibiza, que fueron las más demandadas, y luego también se presentaron en esta feria una serie de ofertas del sector MICE y de turismo de lujo como el Ibiza Gran Hotel, Agroturismo Atzaro Ibiza y algunos más.

La otra feria, ya no es de negocio, la otra feria es como ha dicho el Sr. Diputado de naturaleza, es la feria de destinos naturales 2013 o Salon Randonnée en París y es una feria especializada en este producto. La ATB contó con un stand de 30 metros cuadrados que compartió también con diversas empresas y entidades de la isla. Tuvo una afluencia la feria de unos 61.000 visitantes aproximadamente, con la particularidad de que se desplegaron folletos especializados en senderismo, al igual que algunos coexpositores del sector privado que elaboraron para la ocasión una serie de trípticos de rutas a pie por Mallorca e Ibiza respectivamente. También señalar que causó bastante sorpresa descubrir que Mallorca tuviera en su Serra de Tramuntana la Declaración de Patrimonio Mundial por la UNESCO y que Ibiza igualmente fuera Ciudad Patrimonio de la Humanidad y que también ambas, Ibiza y Formentera, tuvieran sus fondos marinos protegidos por la misma institución. También a la feria asistió la Federación francesa de cicloturismo lo cual provocó bastante afluencia de cicloturistas que también pudieron ver las posibilidades que tienen nuestras islas.

Señalar para terminar que estas dos ferias forman parte de las acciones promocionales que el plan de acción de 2013 prevé para el mercado francés que concretamente son nueve teniendo en cuenta que es un 4,5% de los turistas internacionales que vienen son de Francia y en total son unos 461.317 turistas franceses los que visitaron el año pasado nuestras islas. Gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 4324/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 4324/13, relativa a Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears, que formula la Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Hace ya casi quince años, en octubre del 98, nació la Fundación Banco de Sangre y Tejidos de las Islas Baleares por acuerdo del Gobierno balear. La creación del Banco de Sangre y el primer Banco de Tejidos balear, aunque inicialmente costoso se hacia del todo imprescindible. Las Islas Baleares necesitaban una herramienta de gestión sanitaria capaz de responder al continuo incremento de la demanda de hemoderivados y tejidos.

Actualmente para suministrar a todos los centros hospitalarios públicos y privados de las Islas Baleares cada día se necesitan alrededor de 200 donaciones de sangre. La sangre es necesaria para realizar intervenciones quirúrgicas, para atender accidentes de tráfico, para tratamientos contra el cáncer, para realizar trasplantes y para curar otras muchas enfermedades. La sangre no se puede fabricar y sólo puede obtenerse de otras personas mediante donaciones. De ahí que los donantes tengan un papel tan importante, gracias a la colaboración desinteresada de los donantes se salvan muchas vidas y de ahí, también la importante labor del Banco de Sangre y Tejidos de las Islas Baleares.

Aprovecho para recordar a los aquí presentes que cualquiera entre los 18 y los 65 años puede donar sangre y que por 25 minutos de nuestro tiempo tres enfermos reciben un apoyo que puede ser clave para que continúen viviendo. La solidaridad de las personas que donan, la de los voluntarios de las asociaciones de donantes y la del personal de los hospitales y la buena labor de los profesionales del Banco de Sangre es fundamental para la vida de muchas personas. Los datos de la Memoria del 2012 reflejan un magnífico resultado y una gran labor realizada por los trabajadores del Banco de Sangre y una gran gestión de la Conselleria de Sanidad.

Por todo ello, Sr. Conseller, ¿qué valoración hace de la Memoria 2012 presentada por la Fundación Banco de Sangre y Tejidos de las Islas Baleares? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La valoració és positiva i és positiva per tres motius, el primer perquè hem complit els tres objectius principals que ens vàrem marcar al començament de l'any, el segon pel grau de satisfacció dels usuaris i el tercer pel premi que ens va atorgar la Societat Espanyola de Transfusió Sanguínia com a millor Campaña Nacional de Promoció de la Donació de Sang en la marató de la Universitat.

Els objectius que ens vàrem marcar, com vostè bé deia, eren poder atendre les demandes de la sanitat pública i privada que el decret obliga a la fundació a subministrar i com vostè bé ha esmentat també no es va haver de suspendre cap intervenció perquè es varen cobrir totes aquestes necessitats.

El segon objectiu és ser el més eficient en els sistemes de convocatòries de promoció i a més ens vàrem marcar el tercer objectiu que era incrementar la donació per afèresi.

Per tot això vàrem organitzar 1.706 campanyes de donació a 217 punts de les diferents illes, es va reduir mínimament aquest nombre de campanyes, però sense posar en perill el que era la prestació del servei pel qual es va crear aquesta fundació ja fa bastants d'anys.

Pel que fa a teixits, també vull dir que hem millorat dos dels indicadors perquè el teixit osteotendinós que s'ha aconseguit distribuir és el major d'ençà que es va crear el departament de teixits i les còrnies extretes també.

Per tant, la valoració que feim des de la conselleria és molt positiva. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4329/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acomiadaments del sector públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4329/13, relativa a acomiadaments del sector públic, que formula la Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el Govern ha acomiadat més de 600 treballadors del sector públic, alguns ja han estat declarats nuls pels tribunals i ara la novetat és que hi ha una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que marca el camí i deixa clara la nul·litat d'un acomiadament, en aquest cas a l'Agència de Turisme de les Illes Balears, però que van a la mateixa línia d'altres casos declarats ja nuls.

Ha calculat ja el Govern, Sr. Conseller, quin pot ser el cost econòmic per a les arques públiques si 600 acomiadaments són declarats nuls? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sra. Costa, entenderá usted que aventurarme a avanzar lo que va a decir un juez sobre determinados casos concretos sería un gran atrevimiento por mi parte. Desgraciadamente aún no tengo el don de conocer el futuro.

En cualquier caso sí que le diré que estamos trabajando en aras del interés general. También le diré que decir que el TSJ, el Tribunal Superior de Justicia, está sentenciando en contra de este gobierno no es decir la verdad. El TSJ lo que ha hecho es que, hay una sentencia, una sentencia en concreto que ha sentenciado un caso concreto, con la cual nosotros no estamos de acuerdo, con su argumentación, y que por lo tanto vamos a recurrir en casación ante el Tribunal Supremo.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no parlam... *esto no es futuro* que diu vostè, això és el present, la sentència del Tribunal Superior de Justicia és d'aquest mes d'abril d'enguany, on anul·la un acomiadament, perquè el declara nul, perquè vostès es varen saltar qualsevol formalitat, no varen seguir un expedient de regulació d'ocupació, ha dit que ha existit frau de llei, que no ha existit negociació prèvia i, per tant, no s'han establert criteris objectius l'hora de fer aquests acomiadaments i aquí em sembla que hi ha un punt molt greu perquè tenim certes sospites que en determinats casos han fet acomiadaments a la carta sense criteri o més ben dit, sense criteri objectiu si no simplement amb criteris partidistes.

Arribats a aquest punt, Sr. Conseller, hem de demanar al Govern que no segueixen en aquesta fuga endavant perquè el cost per a les arques públiques serà multimilionari.

No és cert que no només hi hagi 130 recursos davant la justícia ja que el sindicat UGT, com vostè deu saber, ha presentat una demanda col·lectiva en representació de tots els acomiadats del sector públic del Govern. Per tant, es pot donar el cas que la justícia anul·li els més de 600 acomiadaments i que les indemnitzacions en un futur si vostès van al Tribunal Suprem, en dos o tres anys, puguin superar els 30 milions d'euros.

Sr. Conseller, el Govern va crear una oficina especial, la de Control Pressupostària dirigida pel Sr. Joaquín Garcia, amb l'objectiu fonamental de redimensionar el sector públic, idè bé, aquesta gran gestió pot arribar a indemnitzacions milionàries contra el Govern per la deficient feina feta i per no rectificar, i el darrer que ens faltava, l'amenaça del tribunal d'embargar els comptes públics d'aquest govern per la seva nefasta gestió.

Rectifiquin, Sr. Conseller, perquè si no, el Sr. Joaquín García el el Sr. Bauzá hauran de sortir per cames, com li va passar al primer en el Grup Drac on va protagonitzar la suspensió de pagaments més gran de la història de les Illes Balears entre ell i el Sr. Vicente Grande. Esper que això no sigui un preludi d'allò que ens espera perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, acabi.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... serà de molts...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula. *Tiene la palabra.*

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Usted, Sra. Costa, está haciendo pura demagogia. Las medias verdades son peor que las mentiras y usted aquí está diciendo medias verdades. Su argumentación no se ajusta para nada a la realidad, ni es rigurosa. Y esto es lamentable porque usted es una persona que está formada en leyes y debería saber que el procedimiento que estamos siguiendo se ajusta escrupulosamente a la realidad. Y ya le he dicho antes que el Tribunal Supremo no está sentenciando en contra del Gobierno, usted lo termina de decir también, una única sentencia con la que nosotros no estamos de acuerdo y por lo tanto, vamos a acudir al Tribunal Supremo.

Y le diré una cosa, esta propia sentencia establece en su propio cuerpo que el TSJ cambia de criterio y cambia de criterio, no en cuestiones semejantes, sino en temas idénticos, en despidos idénticos. Y le pondré un ejemplo. Mire, mientras se producía esta sentencia del TSJ del despido de una persona en la ATB, resulta que un juzgado de lo social avalaba la amortización de 4 plazas en la empresa Tram Badia. Y otro juzgado de lo social hacía lo propio con la empresa GESMA. Es decir, estará usted de acuerdo en que estamos ante un debate jurídico que no está resuelto y que, por lo tanto, tenemos que acudir al Tribunal Supremo.

En cualquier caso quiero garantizarle, Sra. Costa, que este gobierno está trabajando en defensa de los intereses generales. Pero creo que hablarle a usted de la defensa de los intereses generales es como hablarle en chino mandarín. Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 4333/13, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a treballadors d'Orizonia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 4333/13, relativa a treballadors d'Orizonia que formula el diputat Sr. Damià Borràs i Barber del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Més de 900 treballadors d'Orizonia ho han perdut tot, mentre el Govern s'ho mira impassible. Sr. Conseller, què ha fet vostè -i no em torni dir que ha escrit cartes- per millorar l'horitzó personal i laboral d'aquests treballadors?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Veo que usted sigue preguntándome sobre temas laborales, la Conselleria de Turismo desde que se inició la legislatura es Turismo y Deportes, antes era Turismo y Trabajo, pero ahora el Turismo y Deportes. No tengo ningún inconveniente en contestar, pero ya le dije hace dos meses que el Govern se ha preocupado personal y laboralmente por los trabajadores y, de hecho, se puso a su disposición tanto en los servicios jurídicos para velar porque el hecho de que el ERE fuera lo más transparente posible, y también los servicios del SOIB para intentar ayudarles a encontrar un nuevo empleo.

Le vuelvo a decir lo mismo y le repito que las competencias en temas laborales no están en mi conselleria.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Els capitans que van enfonsar aquest Titànic que ara és Orizonia es reparteixen les restes del naufragi, Sr. Conseller. Tot el que han deixat és que se n'han duit les joies que hi havia a primera classe, a les cabines.

Per la seva part, el Govern no ha sabut fer en 15 dies allò que es pot fer en un, ho ha dit el jutge de l'ERO d'Orizonia. És cosa de Treball, sí, però també és cosa seva, SOIB, Treball i Turisme, tres conselleries distintes i una sola calamitat vertadera. I no em torni amb herències, ni amb el discurs de mal pagador, Sr. Conseller, 900 aturats més. I molts capaços i preparats hauran de fer allò que ja han fet més de 9.000 persones, emigrar. Si som qui som en turisme no és només per les platges i serveis, a les sales de màquines hi ha milers d'homes i dones que fan que aquesta indústria pugui obrir cada dia. Els turistes igual no els veuran mai, perquè són gent que ni els fa el llit, ni els ven *souvenirs*, però sense ells no hi ha indústria que valgui. El turisme no pot viure amb respiració assistida, amb pulmons artificials que bombegen oxigen des d'indrets amb sous i drets socials pitjors que els nostres. O des d'aquí, però amb sous cada vegada més ròncos i amb la pèrdua a cada bugada de drets socials.

Són les persones amb les seves mans, amb els seus coneixements i capacitats que fan possible el turisme. N'hauríem d'estar orgullosos, però ho deixam perdre. Ho deixam perdre mentre Duato balla claqué sobre la tomba d'Orizonia. Hi ha hagut treballadors que han trobat refugi abans de quedar-se les joies del Titànic i han perdut drets i sou, però a la majoria, els més de 900 treballadors que els turistes no veuen, els han bordat la nòmina, els han enviat a l'atur i a sobre, vostès ara els demanen paciència.

Faci feina per als aturats d'Orizonia, que és fer feina per la indústria turística, per a tota. Baixi de l'Olimp, deixi de lluir i especular, la seva obligació és fer feina per la qualitat i per al futur del turisme, per al futur de la indústria i no només dels industrials. No són els treballadors qui han enfonsat l'empresa, ni són ni seran la primera i darrera víctima si vostè no espavila. Com les altres 169.000 aturats que tenim, els treballadors d'Orizonia els ha robat l'horitzó, el dret a fer feina, la nòmina i la dignitat. No permeti que l'atur sigui a més la seva porta a l'emigració. Duato balla sobre la tomba d'Orizonia, mentre els treballadors només veuen a l'horitzó la llarga cua de l'atur. I en aquesta cua, Sr. Conseller de Turisme, és vostè qui dóna la tanda, és vostè qui dóna nombre.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Sr. Diputado, usted sabe perfectamente que estamos hablando de un tema privado y que el Govern hizo lo que podía hacer. En cualquier caso le voy a dar alguna información de las reuniones que el SOIB tuvo con los representantes sindicales y trabajadores de la empresa.

Se decidió en una reunión con ellos que tuvo lugar el 22 de febrero, considerar estos trabajadores como un grupo prioritario para iniciar una serie de servicios con ellos, como sesiones individuales de asesoramiento para mejorar su ocupación y por otra parte, servicios de intermediación para reconducir su integración laboral. También se realizaron gestiones con el Servicio estatal Público de Empleo, para agilizar al máximo el cobro de las prestaciones por desempleo. Los sindicatos por supuesto agradecieron esta atención del Gobierno, entendiéndolo que estábamos mediando en un tema totalmente privado.

El 27 de febrero tuvo lugar una segunda reunión con representantes sindicales, (...) una carpeta con la documentación para poder tramitar telemáticamente las prestaciones de desempleo y su pusieron a su disposición las dependencias y ordenadores del SOIB para facilitar inscripciones. Se les informó sobre la opción de pago único y toda la oferta de formación del SOIB. También lo agradecieron. Se ofreció también el SOIB para intermediar con una empresa de *call center* con los trabajadores que hablaran alemán.

El 10 de abril se celebró una nueva reunión, a la que asistieron la directora del SEPI y 3 funcionarios que explicaron el proceso a seguir para darse de alta.

Como ve usted, Sr. Diputado, se ha hecho lo que se ha podido, el Govern está haciendo dentro de un tema privado, lo que puede hacer dentro de sus posibilidades de actuación, en un tema como le digo totalmente privado. Me llama mucho la atención que usted aquí pretenda sentar cátedra sobre temas turísticos y laborales, cuando de momento lo único que ha hecho usted en sentar cátedra es sobre el ser un conseller estrella en materia de comilonas en su isla Menorca.

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 4331/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política ortodoxa de l'austeritat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 4331/13, relativa a política ortodoxa de l'austeritat que formula el diputat Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyores diputats, estam arribant ja a la meitat de la legislatura i a pesar d'allò que ens va prometre el Govern, la situació econòmica i social que ens toca viure no pot ser pitjor. El Govern ens va assegurar que l'austeritat estricta era l'únic camí possible per a la recuperació i ara a les Balears tenim 169.000 aturats, mentre des de Madrid ja han reconegut que fins l'any 2017 no es crearà un sol nou lloc de feina.

El Govern ens va dir que l'objectiu de dèficit no es podia qüestionar, que era un dogma que s'havia de complir sí o sí. I ara veim com el deute del Govern és el més alt de tota la història, mentre el director general ja ha reconegut que l'objectiu de dèficit fixat per al 2013 és d'impossible compliment. El Govern ens va assegurar que les retallades públiques ens durien directament al creixement econòmic i, en canvi, estam veient com el PIB s'enfonsa cada vegada més, mentre l'índex de pobresa i la conflictivitat social creixen cada dia que passa.

I és que, senyores i senyors diputats, de les mesures aplicades pel Govern, cap no ha complert amb les previsions fetes. Estam cada vegada pitjor, mentre la sensació de desempara, frustració i sense rumb del Govern creix cada dia entre la gent. Per tot açò, no troba, Sr. Vicepresident Econòmic, que ja ha arribat l'hora d'abandonar la seva política ortodoxa i cercar de manera conjunta estratègies de creixement econòmic que ajudin a millorar la vida de la gent?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Miri, l'austeritat crec que és una cosa conjuntural en el PP, forma part de l'essència del PP, no és una cosa que passi i sigui per un moment donat, és permanent dins el PP. I això és així perquè l'austeritat és fer exercici del poder amb humilitat, i aquesta és la realitat, fer l'exercici del poder amb humilitat.

Sr. Diputat, governar és transformar, és crear nous escenaris i és per això que ara és l'hora del PP, perquè en aquest moment que és un moment de sacrifici i d'esforç, la gent confia en nosaltres, la gent confia ..., perquè ens veu com els bombers, ens veu com aquells que tenim els ideals necessaris per sortir de la crisi. I les passes que s'estan donant són les passes en la direcció correcta. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, llevi's la bena que té davant els ulls i miri què està passant al seu voltant, surti al carrer, escolti la gent i se'n temerà de com d'enfora està de la gent amb el discurs que està fent. Que ens parli d'humilitat quan estam veient sentències que estan caient cada dia, amb els costos que tindrà per a l'administració, precisament per responsabilitats seves, ens sembla absolutament una demagògia.

Però li posaré alguns exemples d'allò que representa aquest discurs buit de contingut. Fa ara un any, un any, el president del Govern deia: "estic convençut que l'any que ve per aquestes dates, la situació econòmica i laboral serà la millor que la d'ara". Açò ara ho podria repetir per a l'any que ve i ningú no se'l creuria, saben per què?, perquè en aquests moments estam pitjor que ara fa un any, tenim més atur que fa un any, la gent està més decebuda que fa un any i no veu esperances amb aquest govern.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, crec que vostès no fan cap de les propostes que haurien de fer, no fan una reflexió profunda d'allò que s'hauria de fer, perquè si analitzen la realitat, veuran com el procés de transformació està en marxa, veuran com el procés de canvi està funcionant. Veuran com no és el mateix tenir un any dolent perquè les coses van pitjor, que tenir un any dolent perquè les coses van millor i perquè encara no van suficientment bé. Aquesta és la realitat.

Un procés de canvi que mostra clarament indicis que anam en la direcció correcta. Anam en la direcció correcta en matèria laboral. Anam en la direcció correcta en matèria de reformes en matèria de comerç. Anam en la direcció correcta en reformes en matèria de turisme. Anam en la direcció correcta en reestructuració de l'administració pública. Anam en la direcció correcta en la bona administració de la sanitat. Anam en la direcció correcta en la bona administració de l'educació. I tot això clarament, clarament té les seves recompenses.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4320/13, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre de la Casa del Mar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 4320/13, relativa a centre de la Casa de la Mar que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Centre de Referència Nacional de Formació Professional de l'Àrea Nàutica Centre de la Mar, és un centre de caràcter públic integrat a la xarxa nacional de centres de referència nacional de formació professional pertanyent a la família de transport i manteniment de vehicles d'aeronàutica, vaixells i embarcacions d'esbarjo i esportives, a més a més dels cursos que imparteixen

del SOIB. El centre disposa de tot l'equipament i els materials necessaris per impartir en qualitat l'ensenyament a què hem fet referència.

D'ençà de la seva posada en funcionament l'any 2010, ha impartit més de 50 cursos en duració de 8.500 hores i han passat per les seves instal·lacions més de 600 alumnes. L'objectiu del centre és promoure la competitivitat de la indústria de manteniment nàutic, a través de la formació. Per aconseguir el seu objectiu, el centre desenvolupa un seguit d'activitats que inclouen tant la formació i investigació del sector, amb la finalitat de determinar les seves necessitats formatives com el desenvolupament i l'experimentació en matèria de formació, tot això en relació directa amb l'adequació del catàleg nacional de qualificacions professionals i l'acreditació i reconeixement de les competències professionals.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats actualment du una política d'estalvi i racionalització dels recursos. Per tant, és possible (...) el Centre de la Mar, com els dels altres centres de les Illes Balears, es donarà (...) d'estudi que permetrà determinar en exactitud les necessitats i responsabilitats de la conselleria en un context socioeconòmic com l'actual. La passada setmana, concretament dijous dia 25, en el desplaçament que el Sr. Bosch va fer a Menorca, va visitar altres centres de (...), el Centre (...) de Maó allà on va poder comprovar el gran potencial i possibilitats del centre, així com les magnífiques instal·lacions.

Vist això i vistes les característiques del centre, Sr. Conseller, quines actuacions pensa dur a terme la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per tal de potenciar la formació professional en el Centre Nacional de referència en nàutica, Centre de la Mar de Menorca?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bon dia. Efectivament el primer que aprofit en la seva pregunta és aclarir que formalment sempre se li ha dit Centre de Referència Nacional i no ho era fins ara. Fou inaugurat el 2010 i no era Centre de Referència Nacional, ni se l'esperava. Ha estat concretament en data del 15 de març del 2013, quan per acord del Consell de Govern, s'ha pogut permetre i establir els permisos al conseller corresponent, perquè es signin els acords amb l'administració, tant de Treball com d'Educació de l'administració de l'Estat, per tal que sigui un centre de referència nacional.

Dit això, ara que ja està en vies administratives de ser un centre de referència nacional, què vol dir això? Serà i és un centre únic per tot allò que fa referència a promoure la competitivitat del sector en base a la formació dels professionals, dels professors que han de formar els futurs professionals, del reciclatge tant de professionals, com de professors. I al mateix temps com a característica de centre integrat que també ho és, poder impartir tot un seguit de cursos molt específics.

Una altra tasca important que té és definir el propi currículum. Per primera vegada els centres de Balears han enviat i han remès en el propi butlletí oficial els currículums de certificat de nivell 1 de professionalitat. I també estam treballant en certificats, concretament 5 de nivell 3 i 3 de nivell 3. Per tant, hi ha una tasca de recerca, d'investigació, o com diu el propi director, d'experimentació, de veure nous nínxols, noves possibilitats i definir nous catàlegs de formació, de definició d'aquests catàlegs, és a dir, una tasca capdavantera a tot l'Estat.

En segon lloc també se poden aprofitar les seves extraordinàries instal·lacions per fer tot un seguit de cursos, tant en operació de manteniment d'embarcacions, en operació de recobriments de superfícies d'embarcacions, en formació també en noves tecnologies de motor d'embarcacions i en activitats fins i tot de suport a d'altres organismes d'aquesta comunitat en formació de títols propis de la Marina Mercant, activitats de navegació, activitats de pesca, etc., un bon grapat de cursos que fan que realment les perspectives dins l'àmbit nàuticopesquer, vostès saben que és un sector estratègic per a les Illes Balears, s'afrentarà amb una formació dels nostres professionals, fins i tot li diria de professionals de tot l'Estat, amb les millors característiques. I estam fent feina en això perquè sigui una realitat.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4325/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a institucions europees.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 4325/13, relativa a institucions europees que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les passades setmanes el president del Govern, José Ramón Bauzá, ha fet diversos viatges oficials a Brussel·les i Estrasburg, per tal de traslladar els interessos de les Balears als principals interlocutors europeus. Tenir una veu forta a Europa és clau i més en aquests moments quan s'estan negociant les condicions del proper període de finançament 2014-2020.

Les Illes Balears ens hi jugam molt i per això és clau la implicació que ha demostrat aquest govern a través de diferents conselleries, com la de Presidència o Agricultura i amb la implicació personal del president. La curtor de mires d'alguns els fan criticar aquests viatges, són, per cert, els mateixos que reclamen una veu forta per negociar a Madrid, membres del PSIB fins i tot en fan befa, dient que aquest viatge per explicar els problemes que patim per mor de la insularitat, és una pèrdua de temps perquè el fet insular s'explica als llibres de primària, PSIB *dixit*.

No s'adonen que amb la seva actitud no se'n riuen ni del Govern, ni del president Bauzá, se'n riuen de tots els ciutadans i ciutadanes de les Balears. O no és prou important defensar que la insularitat sigui tenguda en compte com a criteri de repartiment de fons i no només el PIB per càpita? No som prou importants els desavantatges en el repartiment de la PAC que pateixen sectors com l'agrícola, el ramader o el pesquer, en comparació amb altres regions ultraperifèriques? No són prou importants els perjudicis comercials i de transport, amb l'encariment que això suposa i l'efecte sobre la competitivitat de les nostres empreses? No és prou important transmetre la necessitat d'una regió que multiplica per 12 la seva població natural?

Tal vegada per a alguns no i per això els fa rialles, per això deixarien sense veu a Europa les nostres empreses, els agricultors, ramaders i els nostres ciutadans. A nosaltres no ens fa cap rialla, ens fa vergonya, molta vergonya segons quines actituds dels representants públics. I per això ens alegrem que el Govern del Partit Popular es prengui amb la seriositat i el rigor que es mereix la defensa de les Illes Balears davant les principals autoritats europees, com amb el comissari de política regional, que va qualificar de molt profitosa la reunió amb el president.

Per això li demanam, Sr. Conseller, si ens pot explicar en què han consistit aquests darrers contactes a nivell europeu. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, como usted muy bien dice los encuentros que ha mantenido el presidente del Govern de les Illes Balears recientemente tanto en Estrasburgo como en Bruselas son enormemente importantes para todos los ciudadanos de estas islas. Ante los principales responsables tanto de la Comisión Europea como del Parlamento Europeo el presidente ha defendido en primera persona un trato justo para Baleares, y ha defendido que se tengan en cuenta las desventajas del hecho insular y que éstas sean consideradas como un criterio a la hora del reparto de fondos.

Nos encontramos, Sra. Diputada, en un momento clave, en un momento en el que se están repartiendo los fondos, en el que se va a decidir el reparto de fondos estructurales para el período 2014-2020, y el presidente Bauzá ha defendido que además del criterio del PIB se tengan en cuenta otros criterios, como son las tasas de desempleo juvenil, como también es el abandono escolar, y como es el desarrollo tecnológico de la región, y ha puesto sobre la mesa unos temas importantes y unas reivindicaciones justas y fundamentales para nuestras islas, como es una partida específica de I+D+I turístico, o como también que se elimine el criterio de los 150 quilómetros para que podamos acceder a los fondos transfronterizos.

Y por eso nuestro presidente viajará a Bruselas y a Estrasburgo tantas veces como él considere en la defensa de los intereses de esta comunidad autónoma. Los que hoy critican estos desplazamientos demuestran que les importa en absoluto, no les importan para nada, en absoluto, los intereses de esta comunidad autónoma, y tengo que decirle que no hay ninguna duda que si en la pasada legislatura hubiesen defendido mejor estos intereses tanto ante las instituciones nacionales como ante las instituciones europeas, sin duda ahora estaríamos en otra situación, y no dedicarse, como se dedicaron, a gastar lo que no tenían y a guardar después las facturas en los cajones.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 4318/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a brucel·losi bovina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 4318/13, relativa a brucel·losi bovina, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'esforç conjunt de pagesos, propietaris i ramaders duit a terme durant anys ha situat les Balears com una de les comunitats capdavanteres en matèria de sanejament ramader. Les campanyes anuals tant de control com de prevenció i seguiment han conduït a l'eradicació de malalties que avui han desaparegut, fet que constitueix una millora evident per al sector agrícola ramader de les Balears.

Tot açò, juntament amb la feina de millora genètica, permet afirmar que gaudim d'una de les millors cabanes d'Espanya. Així ho confirmen els bons resultats dels concursos morfològics que se celebren a la Fira del Camp de Menorca, a Alaior, i a la Fira de Campos, on participen els millors exemplars de Mallorca i de Menorca.

La Unió Europea acaba de declarar, a través del Comitè de la cadena alimentària i sanitat animal, les Balears territori oficialment indemne a la brucel·losi bovina. Amb l'acreditació que s'ha eradicat aquesta malaltia, potencialment transmissible a les persones, s'ha aconseguit un dels objectius que la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient s'havia fixat per al

2013. A més de la importància que té per facilitar la venda i l'exportació de la carn dels nostres ramats també facilitarà la reducció de costos i despeses, al no ser necessaris els controls anuals al cent per cent de les explotacions del camp de Balears.

Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa el Govern de la declaració de Balears com a territori indemne de la brucel·losi bovina?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Pot contestar.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, bé, la valoració que feim des del Govern en relació amb la declaració de les Illes Balears com a territori oficialment indemne de brucel·losi bovina és molt positiva, i posa de manifest que tot i la crisi s'estan destinant els doblers suficients perquè la nostra cabana ramadera gaudeixi d'una salut extraordinària.

Aquest fet suposa un reconeixement d'elevat estatus sanitari, que és el que té en aquests dies o a dia d'avui la ramaderia de les nostres illes, fruit dels esforços de molts d'anys, a més de diferents governs; en això sí que hem de coincidir que no hi ha hagut diferències, sinó que tothom, tots els governs que han passat s'ho han pres molt seriosament i han destinat els recursos necessaris en cada moment per atendre dignament les campanyes de sanejament ramader, que varen començar a les Illes Balears juntament amb la resta de l'Estat espanyol devers els anys setanta, conjuntament, com dic, amb el Ministeri d'Agricultura, els consells, les associacions de defensa sanitària i les organitzacions de productors agraris.

Aquest fet també s'afegeix ja a l'obtenció que vàrem obtenir l'any 2010 de l'estatus de territori oficialment indemne de brucel·losi ovina i caprina, i implica més qualitat sanitària i més seguretat alimentària en els productes lactis procedents de la nostra cabana bovina, a banda de més facilitat en el comerç dels animals bovins vius.

Amb aquesta declaració hem aconseguit, com bé també ha comentat vostè, obrir una nova porta, una porta a la possible exportació. Molts de destins exigeixen que s'estigui lliure de determinades malalties, entre elles aquesta mateixa de la brucel·losi.

Aquesta declaració no ha estat un camí fàcil, tampoc. Hi ha d'haver..., els darrers cinc anys s'han de mantenir sense cap cas ni un dins la cabana, és a dir, nosaltres el que s'està fent és treure anàlisis de totes les explotacions; pràcticament el 99,8% de les explotacions de les Illes Balears i quasi la totalitat dels animals s'han estat controlant durant els darrers anys, i quan fa cinc anys que no trobes cap positiu aleshores et poden declarar territori indemne. Ho dic perquè amb altres malalties ens ha passat que en un determinat moment un sol cas positiu ha tombat potser tres anys de feina i s'ha hagut de tornar a estar cinc anys més. A posta crec que és molt important destacar l'haver arribat a aquesta situació.

També ho ha dit vostè: dia 16 d'abril es va publicar al *Diari Oficial de la Unió Europea*, i per tant en aquest moment ja no és necessari fer el control del cent per cent dels animals, com s'estava fent, sinó que basta fer-lo sobre un 20%.

I hem d'acabar dient que efectivament és una malaltia prou important perquè també és transmissible a les persones, amb la qual cosa crec que estam tots d'enhorabona i hem de seguir en aquest camí.

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 4323/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a riscos d'Internet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 4323/13, relativa a riscos d'internet, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, és evident que les noves tecnologies, les xarxes socials, internet, suposen elements imprescindibles dins la nostra societat, la societat de la informació, en la qual simplement pitjant un botó a l'ordinador o al mòbil et permet tenir accés a qualsevol tipus d'informació. Però com tot a la vida aquesta facilitat també pot suposar tota una sèrie de problemes i tota una sèrie d'amenaques, sobretot cap a les persones més vulnerables i que la nostra societat ha de protegir.

Un dels problemes que més preocupen els pares són els riscos que pot suposar internet cap als menors, cap als seus fills, un instrument que sens dubte és bo per al coneixement i per a l'educació dels més joves, però que també pot tenir dolentes conseqüències que en determinades circumstàncies han acabat en un final dramàtic. És necessari, per tant, cercar l'equilibri i poder treure el profit i allò que és positiu d'aquest instrument tan important d'informació i de comunicació com és internet.

Per evitar això, per evitar que aquests fets succeeixin, és necessari prendre tota una sèrie de precaucions, que en determinades ocasions no basta amb simples precaucions domèstiques o que es puguin posar en marxa dins l'àmbit familiar; per tant, Sr. Conseller, ens podria comentar en què consisteix i quina és la seva valoració sobre la campanya "Sempre segur" de prevenció, d'abordatge dels riscos d'internet dins l'àmbit familiar?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Diputat, aquesta campanya titulada "Sempre segurs" és una iniciativa d'aquest govern, de la Conselleria d'Administracions Públiques, per evitar que els nostres menors estiguin exposats als riscos que suposen les noves tecnologies, com vostè molt bé ha dit.

Factors com l'anonimat o la confiança que pot donar estar davant un ordinador sense la presència d'un major fa que els menors d'entre 10 i 14 anys siguin especialment vulnerables a aquests riscos. De fet els policies tutors de les Illes Balears han detectat en les darreres actuacions que hi ha hagut un augment d'un 20% d'actuacions relacionades amb amenaces via internet. Per açò hem optat per reforçar la prevenció en aquest àmbit. Els 58 policies tutors que hi ha en actiu s'estan formant actualment, avui mateix s'imparteixen les classes formatives a l'illa de Menorca, i a la vegada es fan xerrades preventives sobre riscos que té internet als centres escolars. Es preveu arribar a uns 40.000 menors, alumnes de cinquè i sisè i de primer i segon de secundària. Estam parlant d'un volum molt important.

La Fiscalia de criminalitat informàtica ha estat un col·laborador molt important en aquest procés i per tirar endavant amb aquest projecte, ja que s'ha consensuat el protocol d'actuació amb ells, com també la participació de la Conselleria d'Educació, amb la qual cosa hem col·laborat conjuntament amb tots aquests organismes per tal que aquesta acció sigui el més efectiva possible, i torn insistir -és la segona pregunta que em fan avui sobre els policies tutors- que açò destaca de qualque manera la potencialitat que té aquest programa.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 4319/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport discrecional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 4319/13, relativa a transport discrecional, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta. La situación del transporte discrecional de pasajeros por carretera repercute muy directamente en la economía de nuestras islas, ya que afecta directamente al principal motor de nuestra economía, el turismo, especialmente en la temporada alta. Recordemos además que se calcula que en temporada alta en el conjunto de nuestras islas hay entre 3.800 y 4.000 trabajadores del transporte discrecional de viajeros, representando también en sí un importante sector.

Una de las problemáticas que afectan a este estratégico sector es la problemática laboral, especialmente en relación al cumplimiento de su convenio colectivo, situación que en temporada alta se puede ver incluso agravada. Recordemos que el anterior govern confundió consenso social con uso de chequera pública, gastando cuantiosas cantidades en dietas y demás a los asistentes de ese conocido pacto de la competitividad y sus mesas, generando unas medidas totalmente inviables que no dieron ningún resultado, llevando al final a la conclusión de una mayor conflictividad social.

Este gonierno actúa diferente. Siendo consciente de la importancia del sector y lo gravoso que puede suponer su conflictividad laboral, y que también puede afectar incluso a la seguridad vial, importante, toma medidas previas y a diferencia del anterior govern, con sus continuas disputas internas, éste actúa coordinado y conjuntamente. Así, la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral y la Dirección General de Transportes han llevado a cabo reuniones con todas las partes relacionadas con el transporte discrecional de pasajeros en nuestras islas, previas, eso sí, a la temporada alta, para conjuntamente analizar su situación laboral y poner en marcha un plan conjunto de actuaciones en temas tan importantes, entre otros, como la contratación irregular y el fraude a la Seguridad Social.

Por ello, Sr. Vicepresidente, desde el Grupo Parlamentario Popular le preguntamos qué actuaciones lleva a cabo el Govern de les Illes Balears para abordar la situación laboral en el transporte discrecional de autobuses en nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Muchas gracias. Efectivamente, usted lo ha dicho, el Govern actúa con responsabilidad, sin necesidad de ocupar primeros titulares, sin necesidad de hacer grandes fotos, sin necesidad de estar en la primera página de ningún diario; actúa con responsabilidad y con sentido del deber, y en este sentido quiero decirle que desde hace varios meses se están manteniendo reuniones con el sector del transporte porque hay una serie de elementos en materia laboral que nos están afectando a todo el conjunto de la comunidad, y hemos de pensar que el transporte es un sector especialmente sensible.

En este sentido los excesos de horarios no sólo perjudican a los trabajadores sino a la seguridad del tráfico; la falta de descansos es otro de los elementos que se observa en el sector en muchos casos; y todos ellos tienen que ver con la economía sumergida o con los salarios basura, pagados de cualquier forma, de manera que lo que hay que ha hecho el Govern ha sido reunir a todas las partes. Ha sido una labor de ver cuáles son estos puntos, identificarlos y reunir a todas las partes, ya sea la Guardia Civil de Tráfico, ya sea la Dirección General de Transportes, ya sea la Inspección de Trabajo o la propia Dirección de Trabajo para poder llevar a cabo una coordinación que permita llevar a cabo una actuación contundente contra la economía sumergida, que al fin y al cabo es la fuente de todos estos males.

En este sentido quiero decirle que ya está en marcha un plan para controlar todas estas dificultades que presenta el sector para que el sector realmente sea un sector que cumpla las normas, que cumpla con lo establecido y que pueda ser un sector muy beneficioso para el conjunto de la economía.

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 4332/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pobresa infantil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 4332/13, relativa a pobresa infantil, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sra. Presidenta. L'impacte de la crisi econòmica i el fracàs de les polítiques d'austeritat provoquen augment de desigualtat social i una ruptura de la cohesió social. 6,2 milions d'aturats, aquí 169.000 persones, 55.000 llars sense cap tipus de prestació i uns 25.000 joves. I conseqüència d'aquesta política és l'augment de la pobresa, propera al 28% i que afecta més de 65.000 menors de 18 anys.

Per això li deman quines accions està fent la conselleria de Salut i Benestar Social per eradicar la pobresa infantil a la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostè bé ha esmentat a la seva intervenció inicial és una política de transversalitat, la qual no afecta exclusivament a la meua conselleria, però sí que des de l'àmbit d'actuació des de Sanitat i des d'Afers Socials s'ha fet una sèrie d'iniciatives. Per exemple la darrera setmana ens vàrem reunir a la comissió sectorial amb els consells insulars per tal del repartiment de la renda mínima d'inserció, que com vostè sap també pondera més

el fet que hi hagi menors dins el nucli familiar, per a aquelles persones que ja no tenen dret a cap tipus de prestació. I com vostè també bé recordarà es va incrementar la partida en renda mínima d'inserció en 4,5 milions.

Però a més també som les persones responsables davant el ministeri i, com vostè sap, dia 23 d'abril es va presentar també el Pla nacional d'inclusió social, en què el quart objectiu deia claríssimament que afectava els grups més vulnerables i es feia un pla d'inclusió contra la pobresa infantil. Per tant el Govern balear el que intenta és, coordinadament amb aquells que estan duent a terme l'atenció primerenca com són els consells i en definitiva els ajuntaments, intentar coordinar-los i que la informació flueixi amb la major rapidesa possible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sí, Sr. Sansaloni, tenim molt clar que la política social no és la seva primera prioritat. El PP envia la gent a l'atur, de l'atur a la pobresa, i aquí ens trobam infants i joves, 65.000 a les Illes Balears. Són xifres, però tenen rostre humà.

Les seves prioritats són unes altres: 400.000 euros per a unes escoles segregacionistes de l'Opus, 3,5 milions per desgravacions en assegurances sanitàries; mentrestant retiren beques a menjadors. Per cert, dins la part B d'escolarització hi ha col·legis públics que recullen doblers per poder donar menjar als alumnes. També eliminen escoles de 0 a 3 anys, retiren les ajudes als llibres i al transport escolar. Què fan per a aquelles famílies que tenen casa però no poden pagar la llum ni l'aigua?

Jo li faig cinc propostes: doti la cartera de serveis socials i apliqui-la tal i com preveu la Llei de serveis socials; impulsi un pla de lluita contra la pobresa infantil; creï un fons d'emergència contra la pobresa infantil; desenvolupi el programa de solidaritat alimentària perquè aquests nins tenguin garantit menjar cada dia; i acceleri les rendes mínimes d'inserció i garanteixi el seu cobrament mentre no es trobi feina.

Això és el que necessitam. Vostès han provocat més desigualtat, més pobresa i menys protecció social. Necessitam respostes, compromisos i especialment fets, els nins necessiten solucions i no confrontacions, i faci-ho des del consens i el diàleg.

Sr. Conseller, jo li he proposat cinc accions concretes, què pensa fer vostè davant la pobresa infantil?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. M'agrada que vostè s'il·lumini quan és a l'oposició i després no ho demostrï quan és al Govern, però...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... també li diré que sense la seva firma, sinó una companya seva, va presentar una proposició no de llei, que no és objecte d'aquesta pregunta sinó d'un debat paral·lel, que també es durà a terme en aquesta cambra en comissió, i que, per tant, respondrem a cada un d'aquests punts. Tampoc no és vostè tan creatiu com pareixeria si només el sentíssim a vostè.

Com li dic, Sr. Thomàs, parla molt d'educació, parla molt de... és ver, aquest govern, i jo li puc contestar pel que a mi respecta, varem convocar els consells insulars per tal de fer el repartiment el més equitatiu possible i el que intentam és dotar el millor possible aquesta atenció primerenca que és qui primer ho detecta, que són els ajuntaments.

Vostè, Sr. Thomàs, no és precisament un exemple i, com li dic, el que fa és *copyright* del que una altra companya seva ha presentat.

I.17) Pregunta RGE núm. 4327/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels objectius de dèficit per al 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 4327/13, relativa a compliment de l'objectiu de dèficit per al 2013, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La bona feina duita per aquest govern en matèria de dèficit públic cada vegada es confirma més, i avui els que s'oposaven a qualsevol mesura per ajustar aquest dèficit, els que agitaven els carrers, els que deien no a tot, l'esquerra, ara ens indica en què hem d'emprar la flexibilització del dèficit que divendres passat va anunciar el ministre Montoro. *Vivir para ver*, senyores i senyors diputats.

Perquè si avui podem parlar d'alternatives possibles per finançar els serveis públics és perquè primer es va fer una feina d'ajust valenta i difícil que va permetre situar la nostra comunitat autònoma en uns nivells de quasi compliment amb un 1,8%, menys de la meitat del que ens varem trobar. Una gran herència, com el tren d'Artà on s'adjudicaven 200 milions d'euros sense partida pressupostària i encara ens demanen comptes. Una autèntica vergonya. Poden manipular vídeos, però no manipularan la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Per això, ara, amb l'anunci de passar d'un 0,7 a un 1,2% que vostè, Sr. Vicepresident, negociarà en el Consell de Política Fiscal i Financera que sigui major a Balears, ens permet un marge de maniobra que no hagués estat possible sense aquesta feina prèvia. És evident que el camí no està tot recorregut perquè arribar a un 1,2% o un poc més suposa continuar fent feina per quadrar ingressos i despeses, garantir la solvència de la nostra comunitat autònoma i sobretot amb una realitat econòmica difícil i canviant. Però no cap dubte que anam bé, que anam pel bo camí, sense estridències ni plans de xoc de cara a la galeria sinó amb una feina diària i constant.

Per això, Sr. Vicepresident, volem conèixer en quins termes s'està executant l'objectiu del dèficit per al 2013.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, efectivament, jo crec que hem de tenir molt clar, sempre hem de tenir molt clar que l'objectiu és tenir uns comptes equilibrats, un comptes on la despesa sigui igual als ingressos, que els ingressos siguin igual a les despeses, no gastar més del que ingressam perquè aquesta és l'autèntica fortalesa de qualsevol economia i de qualsevol govern.

I a partir d'aquí hi ha distintes formes d'aconseguir-ho, jo crec que hem fet un esforç tremend durant aquest primer any, un esforç que hem compartit amb tots els ciutadans de Balears per aconseguir una xifra que sigui adequada i per recuperar una credibilitat, una gestió adequada, una gestió millor, una gestió que sigui eficient. S'han donat passes tremendament importants, però no hem d'oblidar que encara ens queda molt de camí per recórrer i en aquest sentit el motiu o el canvi en criteris de càlcul de dèficit pot ser beneficiós per a Balears de forma transitòria sense defugir de quin és l'objectiu final, que és l'equilibri pressupostari. Per què dic això? Perquè de qualque manera ens permet adaptar-nos a aquelles reformes més profundes, a aquelles reformes més intenses que requereixen tal vegada una mica més de temps, que requereixen una mica de transformació.

Però en qualsevol cas, jo crec que l'objectiu és indefugible, és un objectiu essencial, no només d'aquest govern sinó de qualsevol govern que vulgui ser sa. El que digui l'esquerra ens podem oblidar d'això, vull dir, tenen una línia que sempre ens ha duit al fracàs, una i altra vegada, i el que és preocupant és que pugui tornar a haver-hi un govern d'esquerres i puguem tornar a aquesta situació. Per tant, el que nosaltres hem d'aconseguir és que aquesta fortalesa quedi reflectida a la ment dels ciutadans perquè, com he dit abans, ens cridaran quan faci

falta, ens cridaran quan les coses siguin difícils, i això és una gran recompensa.

Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 4172/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a atac a la nostra llengua.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta RGE núm. 4172/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a atac a la nostra llengua, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, vostès prometeren quan les eleccions les autopistes de l'educació, però des que ha entrat en el Govern només ha tengut una obsessió a l'àmbit educatiu que ha estat acabar amb la nostra llengua, Sr. Bauzá. Vostè s'ha convertit, de fet, amb totes aquestes normatives, en l'enemic públic número 1 de la llengua catalana.

La setmana passada es varen tancar més de 130 centres a Mallorca en protesta per la LOMCE i per la darrera normativa seva, el Decret de trilingüisme. Més de 3.200 docents han demanat la retirada d'aquest decret de trilingüisme. Els pares i els sindicats ja li han dit que al Govern no li importa en absolut l'ensenyament de l'anglès, que amb els seus experiments augmentarà el fracàs escolar i que només pensen en treure rendiment polític.

Sr. President, amb l'actual situació econòmica i social que tenim, considera que la prioritat ha de ser aquesta croada castellanista que ha duit endavant en contra de la nostra llengua?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, Sr. Barceló, aquí ningú no ataca la nostra llengua, entre d'altres coses perquè tenim dues llengües, no una llengua, Sr. Barceló. A no ser que per a vostè defensar la llibertat sigui el mateix que atacar. En qualsevol dels casos, Sr. Barceló, l'única prioritat que té el Govern és generació de llocs de feina i reactivació econòmica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, la llengua pròpia de les Illes Balears, segons l'Estatut d'Autonomia, només és una, que és la llengua catalana. Sr. Bauzá, vostè, des que ha entrat, només ha fet retallades en educació, al pressupost del 2012 li varen llevar 73 milions d'euros, al pressupost del 2013 17 milions manco, això ha significat 1.000 professionals al carrer, 1.000 professionals de l'educació al carrer. Tot això s'ha duit sense consens amb la comunitat educativa; la Llei de símbols per perseguir els professors i les comunitats educatives que defensaven el català; la Llei de convivència escolar per perseguir ideològicament els professors; el decret d'elecció de llengua; el decret de tractament de llengües, el darrer de tots. I mentrestant, el fracàs escolar, Sr. Bauzá? I mentrestant, les promeses autopistes de l'educació, Sr. Bauzá, on són?

Miri, Sr. Bauzá, retiri el decret i tota la normativa no consensuada, recuperi el consens de la comunitat educativa, abandoni la seva croada contra la nostra llengua, contra el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc i el formenterer, l'abandoni. I si no ho fa vostè, ho farà el pròxim govern progressista.

Sr. Bauzá, vostè diu que està preocupat per la situació econòmica, en parlarem a la següent pregunta. Jo li dic que no, Sr. Bauzá, vostè només té dues preocupacions, enriquir-se i atacar la nostra llengua. Aquestes són les seves dues preocupacions del president de les Illes Balears, Sr. Bauzá.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, vostè hauria de tenir més respecte per la democràcia i més respecte per la decisió de la majoria de la societat, aquesta majoria de la societat va ser molt respectuosa amb un govern format per minories, i va ser respectuosa. Vostès només representen poc més de 40.000 persones d'1.100.000 habitants. Aquesta immensa majoria va tenir, precisament, aquesta majoria per decisió de la voluntat de la societat.

Sr. Barceló...

(Alguns aplaudiments)

... hi ha diferents models, aquest grup és set vegades la seva formació, no m'ho faci dir, representa la voluntat de la majoria. Hi ha diferents models educatius, un és la immersió per l'obligació, que defensen vostès, i nosaltres defensam la llibertat, l'elecció. Respectables tots dos, cadascú opta pel que troba més oportú. Respecti la majoria de la societat que ha optat per la llibertat.

Sr. Barceló, nosaltres creim en la Constitució i per això defensam la Constitució, una pregunta com aquesta només la pot formular una persona que ocupa el seu escó simplement pel que ell diu que és per imperatiu legal.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 4481/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a flexibilitat del dèficit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovena pregunta RGE núm. 4481/13, presentada en substitució de la RGE núm. 3958/13, relativa a flexibilitat del dèficit, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, dijous passat coneguèrem les dades de l'EPA, dades terrorífiques, 6,2 milions d'aturats a tota Espanya, i aquí a les Illes Balears 169.000 persones. Supòs que no importa que li recordi la seva famosa frase i la seva visita a casa d'un aturat a Lluçmajor, deia vostè que cada nou aturat serà responsabilitat meva. Bé, idè té 25.000 més responsabilitats que fa dos anys, que aquest, desgraciadament, és l'augment de l'atur a les nostres illes; 25.000 més que demostren que les seves polítiques de retalls i d'austeritat, Sr. President, són un fracàs absolut.

Per això, jo li deman que canviïn de política, perquè tenir la majoria no és tenir raó i sobretot si un té la majoria des de la mentida, com l'ha tenguda vostè, Sr. President. I ara té una oportunitat: amb la flexibilització del dèficit que es pot aconseguir, que es va anunciar divendres passat, per a les Illes Balears, pensa el seu govern posar en marxa mesures de xoc per ajudar a trobar feina a aquestes 169.000 persones?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, si aquestes mesures de xoc són les mateixes que varen impulsar vostès, que era contractar des de l'administració per camuflar les xifres de l'atur, li puc assegurar que no serà el que nosaltres farem.

Jo no faré mai demagògia amb l'atur, simplement, igual que vostè dóna xifres, crec que tothom ha de ser responsable de les seves xifres. Durant el primer trimestre de 2007 es varen, segons l'enquesta de l'EPA, hi va haver 30.600 persones amb desocupació. En el segon trimestre, quan vostès varen deixar el Govern, hi va haver 115.600 persones. Crec que sobren comentaris, un increment de 85.000 persones. Hem de dir les xifres en tots els sentits. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Abril de 2013, gairebé maig, Sr. President, no ho veu que la situació és realment molt complicada, no veu que la realitat és molt complexa, no veu que el que fa el seu govern no serveix per a res perquè la situació empitjora? 60,9% d'atur juvenil a les Illes Balears, 3 punts per sobre de la mitjana espanyola; augmenta l'atur de llarga durada en els majors de 45 anys. Sr. President, més de 60.000 persones que ja no cobren cap prestació a la nostra comunitat autònoma. Aquestes dades, Sr. President, són les actuals, les de la seva responsabilitat.

Jo li propòs dues coses: la primera, que faci front a Madrid d'una vegada per totes; que lluiti per la flexibilització del dèficit, no accepti menys d'un 2%, i aquest marge el pugui dedicar a fer polítiques actives per a la gent que està en una situació realment difícil, Sr. President. Li deman que treballi de valent per reactivar l'economia i que amb aquest marge convoqui tots els agents empresarials i sindicals i pacti un pla de xoc, amb mesures concretes per als sectors que tenen més problemàtiques, els 60.000 que no cobren res, els joves aturats i els majors que estan en atur de llarga durada.

Jo li propòs això, Sr. President, vostè pot decidir seguir parlant de l'herència i em pot tornar a contestar parlant de l'herència, jo crec que els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma ja no es mereixen això i sobretot crec, Sr. President, que si no canvia no es mereixen un president com vostè. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Miri, ho torn a repetir, mai no faré demagògia amb les xifres d'atur. Sap vostè per què tenim una flexibilització de l'objectiu del dèficit? Perquè ara a vostè li va molt bé, ja que el dèficit s'ha flexibilitzat ara hem de fer cosa, eh, Sra. Armengol? Sap per què tenim una flexibilització del dèficit? Perquè aquest govern ha complit els objectius que li posaven. Sap per què avui s'està renegociant un dèficit? Perquè

no tenim aquesta situació que vostès generaven cada any, per molt que vostè se'n rigui.

Sra. Barceló, vostè em diu que no accepti menys d'un... -Sra. Armengol-, vostè em diu que no accepti menys d'un 2%, per què no li deia això vostè al Sr. Antich que ens va dur a un 3 i a un 4% quan el màxim era un 0,75%? Sap per què em diu que no accepti un 2%? Perquè varem arribar amb l'esforç de tots a un 1,8 quan partíem d'un 4,2 sense fer el previ ajustament que ens hagués fet arribar a un 5,5 o a un 6. Ara tot està molt bé des de l'oposició i demanen ni el que vostès es plantejaven.

Sra. Armengol, aquest govern fa un pla d'ocupació que intentarà consensuar... -no ho sabia?, jo la inform-, doncs miri, ho intentarà consensuar amb els agents socials i la intenció que té aquest pla d'acció és precisament un pla d'ocupació perquè no ens torni a passar, perquè no contractem abans de les eleccions per tapar xifres, per ser responsables i ser coherents, per complir un objectiu de dèficit, que vostè ens diu que no hem de superar el 2%. Ja ens hagués agradat trobar-nos el que vostès es varen trobar, un 1,8%, un 1,9. Per tant, crec que no és el moment ni de fer demagògia i sí de ser molt seriosos i responsables. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 4478/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a valoració de les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA).

LA SRA. PRESIDENTA:

Vintena pregunta RGE núm. 4478/13, presentada en substitució de la RGE núm. 4316/13, i que ha estat complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 4480/13, relativa a valoració de les dades de l'Enquesta de població activa, EPA, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, avui hem hagut de tornar a sentir en aquesta tribuna que anam bé, que anam pel bon camí, tant de diputats del Partit Popular com de membres del Govern. Sr. Bauzá, com poden dir que anam bé i que anam pel bon camí? Les dades de l'EPA de la setmana passada ens donen una situació d'emergència social i laboral, s'han dit ja algunes de les xifres, però vull recordar-li que a Balears tenim un 28,5% de taxa d'atur, un 28,5. Recorda mai una xifra com aquesta? Jo no, el rècord negatiu, ja li ho dic jo, rècord negatiu, per sobre, per descomptat, de la situació espanyola que ja és negativa. 169.000 persones és un rècord inimaginable a les Illes Balears, i no ens venguin que s'han creat llocs de treball amb relació a l'any anterior, l'únic que s'ha anticipat són algunes feines estacionals perquè enguany ha caigut un poc abans la Setmana Santa. L'atur de llarga durada s'incrementa; la taxa d'atur juvenil és del 60,97%, 4 punts per sobre de la mitjana espanyola, i 55.000 famílies a les Illes que cap dels seus membres treballa.

I davant aquesta situació, Sr. Bauzá, com afronta el Govern de les Illes Balears una situació con aquesta d'emergència social i laboral?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, sempre he dit, i ho repetiré, que la màxima prioritat que té aquest govern és la reactivació econòmica i la creació de llocs de feina. Sabem que hi ha indicadors que han millorat en els darrers mesos, com vostè també ha dit, però ho torn a repetir, nosaltres hem de continuar fent aquesta feina, una feina que donarà els seus resultats, que no és ràpida, que és definida en el temps, però que li puc assegurar que és l'única opció que avui té aquesta societat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. Miri, el Sr. Rajoy ens ha demanat aquests dies paciència, vostè, amb unes altres paraules, ens diu el mateix, idè jo li dic que als ciutadans i a les ciutadanes la paciència se'ls ha acabada, ja està bé de declaracions d'incompetència del Govern espanyol i del Govern de les Illes Balears, perquè el que vostès fan són declaracions d'absoluta incompetència. Recuperin prioritàriament el diàleg social amb els agents socials i econòmics, duguin a terme aquesta cosa que no els agrada tant, que no els agrada gens, sentint ahir la Sra. Cabrer, del pla de xoc contra l'atur i per a la reactivació econòmica, però de bon de veres, de bon de veres, Sr. Bauzá! O lluitam contra el dèficit o lluitam contra l'atur, Sr. Bauzá, crec que no s'han adonat fins ara.

L'"austericidi" que practica el Govern de les Illes Balears fent seguidisme del Sr. Rajoy l'únic que provoca és una situació greu com la que tenim. Tenim un govern absolutament sense nord, no reaccionen, Sr. Bauzá. Reaccioni, mogui's, tothom veu què passa, tothom veu que anam malament, excepte vostès. I deixi de fer seguidisme del Sr. Rajoy perquè si no d'aquesta situació ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... no en sortirem en tota la legislatura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, el que no farem és reaccionar de la mateixa manera que varen reaccionar vostès. Això li ho puc assegurar. Li donaré una sèrie de dades que vostè coneix, però que no reconeix, com feim a cada sessió plenària, perquè vostè diu coses, però no ho diu tot.

Ocupació, és el tercer trimestre consecutiu que som l'única comunitat autònoma que davalla les xifres d'atur i que crea ocupació neta. El tercer trimestre i això no té res a veure, Sr. Barceló, amb la Setmana Santa. Durant el primer trimestre del 2013, la població ocupada era de 422.800 persones. S'han ocupat 1.600 persones més que l'any passat, un 0,37; quan en el conjunt d'Espanya davalla un 4,58. Però és que el primer trimestre de l'any 2011, quan vostès encara governaven, se perdre 17.000 llocs de feina. Això és el que vostès no diuen.

Tema de l'atur. És cert que s'han incrementat en un diferencial, 5.200 persones més, s'ha incrementat un 3,15%. Però ho hem de dir tot. Sr. Barceló. Vostè el que no diu és que som la comunitat autònoma que menys increment presenta. I el que tampoc diu és que la població activa de Balears és la que més creix, quan a Espanya decreix. I s'obliden també de dir que durant el primer trimestre de l'any 2011 es va incrementar en 16.000 aturats, quan vostès governaven, 10 punts més que ara. I ara ens donen vostès lliçons?

Torn repetir, jo no faré demagogia com estan fent vostès. Jo assumiré la nostra responsabilitat i li puc dir que el canvi de tendència s'ha produït, encara que vostès no ho vulguin veure. Fa cinc mesos consecutius que baixen les xifres i durant els cinc mesos vostès han dit que no. Per tant, no poden dir no com sempre, o si ho diuen es poden enganar a vostès mateixos, a la resta no els enganaran. Aquest govern fa feina i els resultats es veuran. Moltes gràcies.

I.21) Pregunta RGE núm. 4482/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb el sector educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-unena pregunta, RGE núm. 4482/13, presentada en substitució de la RGE núm. 4328/13, relativa a diàleg amb el sector educatiu que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, abans li deia que canviés les seves polítiques, el fons i la forma de fer-les. Li deia que és fonamental el diàleg i el consens per prendre bones decisions polítiques, li ho deia en l'àrea laboral, ara també li ho vull dir en l'àrea educativa. Educació i formació és per als socialistes allò que ha de ser la primera prioritat de qualsevol govern, perquè no només s'hi juga el present, sinó el futur del nostre país. Idò vostès, en lloc de dialogar, es dediquen a crispar i a estressar la comunitat educativa fins a límits insostenibles.

Dijous passat es tornaren mobilitzar a totes les illes 12.000 persones, més de 150 centres contra les seves retallades, 25 centres més que a les tancades del novembre de 2012, tancades contra la llei Wert, contra les retallades, contra la llei de símbols, contra el Decret de tractament de llengües. Sr. President, s'ha aturat a pensar per què la gent arriba a l'extrem de tancar-se en els centres? Ha reflexionat sobre els efectes nocius de les seves males polítiques en educació? Té previst almanco, després de les tancades de dijous passat, dialogar amb el sector educatiu?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern, el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, sí, dialogam i dialogarem com hem fet des del principi de legislatura.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, deuen dialogar vostès amb vostès mateixos, vàrem veure l'absurd de dijous passat en el Parlament, mentre la gent es tancava en els centres, vostès dialogaven entre vostès mateixos. Això és el que entén vostè. Vostè entén que dialogar és només parlar amb els seus i imposar a la resta allò que vostè decideix tot sol en el Consolat, per cert, amb quatre o cinc persones.

Jo li explicaré, Sr. President, el que estan fent dins l'educació pública i el que volen fer: L'elecció antidemocràtica dels directors dels centres, facilitant que l'elecció del director sigui per motius ideològics i no per motius pedagògics. Pèrdua de decisió dels consells escolars. Retallades en la llibertat d'expressió del professorat. El català que deixi de ser llengua vehicular i si la poguéssim destrossar millor que millor, Sr. President. Reducció del pressupost dels centres. Reducció de les beques de menjadors. Reducció dràstica de la reutilització de llibres. Augment de les taxes universitàries. Augment de ràtios. Reducció dels equips d'atenció a la diversitat i als seus programes. Reducció de professorat, ja n'han acomiadat més de 800 en aquesta comunitat autònoma. I, en canvi, posa 400.000 euros a disposició d'una escola de l'Opus Dei que separa els nins de les nines.

Quan examinem el que fa, Sr. President, és molt fàcil veure per què ho fa. Vostè vol formar una societat dual, on els que han nascut a una casa rica tinguin una bona educació; els que no, la gran majoria, i aquests, Sr. President, aquests no són la seva prioritat. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, li he de rebatre les xifres. No varen ser 150 centres, varen ser 35: 25 d'infantil i primària i 10 instituts, certificats. Per tant, no digui coses que no són. Segona, tenint en compte que la comunitat educativa està formada per pares i mares d'alumnes, alumnes i professionals docents, el seguiment no va arribar ni a l'1,1% de tota la comunitat educativa.

Miri, des del respecte més absolut a totes les possibles discrepàncies i diferències que qualcú pugui tenir amb la política que està fent aquest Govern, el que li puc dir és que aquest Govern està dialogant amb els representants legals del professorat, representants legals de les famílies, representants legals de l'ensenyament públic i privat. I miri si dialoga que nosaltres hem arribat a consensos a la Mesa de Diàleg Social, s'han consensuat el borsí d'interins, les adjudicacions d'interinatges i les comissions de serveis.

Però vostè que em diu vostè que aquest govern no dialoga i que, a més a més, arriba a consensos amb la mesa sindical, li diré el que vostès varen fer, un exemple, només un perquè no hi ha massa temps. Sap com varen dialogar vostès l'ordre d'inspecció educativa? No la varen dialogar amb ningú, simplement la varen posar en marxa, a mida d'un director general de planificació i del seu cap de gabinet. És aquesta la forma de dialogar que volen vostès?, perquè nosaltres no aplicarem aquesta forma de dialogar.

I vostè es fa moltes preguntes i jo també em faré qualche pregunta en veu alta. Se'n recorda vostè de la seva actitud quan nosaltres vàrem proposar, i aquest conseller, el pacte educatiu? Se'n recorda? Sí, se'n recorda, idò millor per tots. Se'n recorda que no varen voler saber res...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...del pacte educatiu? I sobretot, se'n recorda vostè de qui es va aixecar de la comissió pel pacte social educatiu? Vostès. Per tant, aquest és el diàleg? Sra. Armengol, vostè empra la paraula diàleg contínuament en el seu discurs, però jo fins ara no he vist que faci ús del concepte de la paraula diàleg.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 6720/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques de Seguretat Social i ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 6720/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques de seguretat social i d'ocupació.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Bàsicament aquesta interpel·lació al Govern va lligada evidentment al tema que creim que és la màxima preocupació dels ciutadans, és el tema de l'atur i lligat a aquest atur, la desprotecció dels treballadors que va creixent d'una manera molt important. Un de cada quatre euros del total de les retallades que ha fet l'Estat, ho ha fet damunt els treballadors en atur. I també, per tant, dels treballadors de les nostres illes. Un de cada quatre euros s'ha retallat damunt els treballadors aturats. I aquestes retallades, el seu efecte és deixar fora de cobertura a milers de ciutadans a les nostres illes i és una situació que té tots els números, tots els punts perquè es continuï agreujant mes rere mes.

Per tot açò qualifiquem de dramàtiques totes aquestes retallades en les polítiques laborals, fonamentalment del Govern de l'Estat. Retallades en polítiques d'ocupació, tant en les polítiques actives, les que han d'atendre i ajudar les persones aturades en la recerca de feina, com les retallades en les polítiques anomenades passives, de protecció a les persones aturades. En les dues línies d'acció pública, s'estan produint retallades insostenibles, insostenibles davant unes xifres que ens marquen una pujada de l'atur a xifres històriques, l'EPA marca aquesta taxa d'atur del 28,56%; l'increment de les famílies amb tots els seus membres actius en atur, 55.400 a la nostra comunitat; l'increment de treballadors que han esgotat totes les prestacions, el mes de febrer més de 61.000 a les nostres illes, segons el registre de la comunitat autònoma, segons l'EPA 96.000; per a la taxa d'atur dels joves que és del 60,9% a la nostra comunitat; i evidentment també per l'increment de l'atur de llarga durada.

Retallades laborals en una situació de recessió, on es continua en la destrucció de llocs de feina, perquè no ens enganem amb el llenguatge, ni un sol mes des del mes d'agost de 2011 hi ha hagut un balanç positiu en els nombres de la Seguretat Social, ni un mes des del mes d'agost de 2011 tenim un sol afiliat a la Seguretat Social més, que és l'únic element, el més clar que marca el que és la creació d'ocupació, una situació que, a més a més, ho hem conegut aquesta setmana, el Govern de l'Estat preveu que continuï durant tot l'any 2013, que continuï l'any que ve la destrucció d'ocupació i que la taxa d'atur no davalli del 25% fins l'any 2016. I front açò evidentment la paciència és totalment intolerable, és fonamental actuar ja i actuar amb urgència.

Els resultats de les retallades en polítiques laborals són per tant, l'increment de la desprotecció de les persones aturades a tots els nivells, un fet que qüestiona greument la cohesió social i provoca un increment insostenible dels nivells de pobresa a la nostra comunitat autònoma. I d'aquest plantejament d'on retallam i damunt les persones que estam retallant, és evidentment on trobam la primera diferència política. Hem de ser austers? I tant! Però l'austeritat no pot ser mai destructiva de milers de persones que els enviam directament a la pobresa i a la manca d'opcions més insostenible.

Quines són les retallades? En polítiques actives en dos anys 60 milions d'euros han deixat d'arribar a la nostra comunitat autònoma, en relació amb els recursos de l'any 2011, el 2012 es perden 31 milions i 29,8 milions s'han perdut el 2013; 60 milions d'acció directa damunt les persones aturades que no han arribat de l'Estat.

En polítiques passives, la reforma laboral, els pressuposts de l'Estat, el famós Reial decret de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i el foment de la competitivitat, les modificacions del Pla prepara, tot un seguit de normativa amb un únic objectiu, consolidar les retallades, dificultant l'accés de determinats col·lectius a les prestacions contributives i de subsidi, per als majors de 55 anys, per als majors de 45 anys, per als joves, per als treballadors amb contractes a temps parcial, marcar dificultats per avançar en la desprotecció. Unes actuacions legislatives i normatives que per a la nostra comunitat el 2013, el propi Govern de l'Estat, calcula que tindran un impacte a la baixa de 41,9 milions d'euros, 41,9 milions d'euros per a les persones que no cobren res. No incrementaran aquestes dades el nivell de pobresa de la nostra comunitat autònoma? Quin és l'impacte de totes aquestes retallades damunt les persones aturades? Si el 2011 teníem un 63% de cobertura en prestacions de les persones demandants de feina, ara tenim un 58%. Si el febrer de 2011 teníem 53.000 - que eren moltes- persones aturades que no cobraven cap prestació, ara ja superen les 61.000. I el famós Pla Prepara el 2011, 3.900 beneficiaris, el febrer de 2013, 831; un 78,8% han baixat i alerta, la despesa mitjana no són els 420 euros, són 330.

Tot açò lligat evidentment a aquestes rebaixes permanents de desprotecció. I a partir d'aquí per què deim que ens preocupa que es vagi incrementant aquesta desprotecció massiva de treballadors a la nostra comunitat? Primer, perquè l'atur de llarga durada va creixent, i aquest és un problema. L'atur de

llarga durada, fins i tot quan l'atur de la comunitat autònoma baixa, el mes de març l'atur de llarga durada s'incrementa a la nostra comunitat autònoma en un 16%. I si agafam el col·lectiu de majors de 52 anys, aquest increment és del 20%, un 20% d'increment en un any d'atur de llarga durada, prop d'11.000 persones amb molt poques opcions de trobar una feina i amb molts de problemes per no esgotar les prestacions. Per tant, tenim una conjuntura que si no actuam s'agreujarà molt més.

I, en segon lloc, perquè la contractació a temps parcial s'incrementa d'una manera molt dura a la nostra comunitat autònoma. I no rall d'indefinitos i temporals, rall de contractació a temps parcial, la contractació de moda a la nostra comunitat autònoma, la contractació per hores, la contractació a mitja jornada. Aquesta contractació ja suposa a la nostra comunitat autònoma el 38% del global de la contractació. I açò evidentment dificulta encara més accedir a les prestacions.

Totes aquestes dades explicades avui només tenen un objectiu, visualitzar la magnitud del problema que té l'atur damunt els ciutadans de la nostra comunitat autònoma, visualitzar i posar en evidència que estam davant una situació d'emergència social i que, per tant, és fonamental actuar. Simplement, que és important i fonamental actuar. I actuar a favor de donar cobertura, d'ajudar reactivant i treballant a favor dels col·lectius que més dificultats passen.

Per tant, simplement creim que hauríem de ser capaços, com ha dit avui la nostra portaveu, d'actuar, de manera concertada, però ja intentar tirar endavant amb els recursos de l'Estat, amb els recursos d'aquesta comunitat autònoma, avançant des de l'austeritat, faltaria més!, però no una austeritat que només i fonamentalment castiga les persones aturades. I per tant, és fonamental també saber on podem retallar i, per tant, que aquesta austeritat necessària sigui capaç de no deixar absolutament ningú al carrer.

Per tant, valoram una situació molt dura, insostenible i, per tant, és necessari actuar ja. A partir d'aquí, aquesta interpel·lació que plantejam i evidentment continuarem mantenint com hem fet en polítiques d'ocupació fins ara, presentant propostes. Ho vam fer aquí fa un any, el mes de maig, encara que poques coses s'han fet del que vàrem acordar per unanimitat entre tots en aquest parlament i així ho han anat fent sempre, aportant sempre quan nosaltres estàvem al Govern també...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...les propostes del Grup Popular.

Per tant, demanam al Govern acció, responsabilitat i evidentment prioritzar les persones, per damunt de qualsevol cosa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern té la paraula el vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Estam absolutament d'acord que la situació que tenim, el nivell d'atur que tenim és un element de màxima preocupació i que per això efectivament hem encetat un programa de canvis, de reformes que fan que les coses es puguin veure de manera diferent cap al futur.

El que no podem fer de cap manera és no mirar la realitat, no analitzar les dades i pensar que posant més doblers o posant més recursos a determinades accions, aquestes milloren per elles mateixes, això no passa, això no passa de cap manera i la prova més evident és que durant els darrers anys fins l'any passat es varen posar damunt la taula ni més ni manco que 30.000 milions en polítiques actives, 30.000 milions d'euros, i això va tenir un resultat de 3 milions d'aturats més. Per tant, el que s'ha de fer és mirar totes aquelles polítiques que tenen resultats positius i dedicar-hi recursos i apartar aquelles que no donen cap tipus de resultat o que per a l'únic que serveixen és per tudar doblers i recursos que recauen a l'esquena de la resta de la població.

A aquest govern no se'l pot acusar de no actuar, perquè miri, feim un repàs ràpid, s'ha fet una correcció del dèficit públic que es deia que era impossible, i s'ha fet, i s'ha fet en benefici de tota la ciutadania que a partir d'ara haurà de suportar unes càrregues en matèria de costos financers molt més baixes; s'ha fet una reforma en la gestió sanitària que ha tengut com a resultat principal que ha deixat d'incrementar-se de manera sistemàtica la despesa en aquest sector; s'ha fet una reforma educativa, una reforma en el sector de l'educació, emprant menys recursos per fer més activitat, més capacitat d'actuació. S'ha fet una reforma de la llei turística que permet una reforma de l'activitat hotelera perquè pugui estar a l'alçada de la resta de competidors i per tant, perquè les empreses balears siguin més fortes que no eren abans d'aquesta reforma. S'ha fet una reforma en matèria de comerç, una reforma en matèria de pagaments a proveïdors, aquest és un punt de reactivació important, aquest, i això passa per tenir un control de la despesa pública que permeti que realment allò que s'ha compromès es pugui pagar. S'ha fet una reforma en matèria d'indústria i altres activitats, s'ha fet o s'està duent a terme una reforma en matèria de finançament de consells insulars. S'ha posat en marxa un reforma fiscal, s'ha posat en marxa una reforma en matèria de fixos discontinus, una de les principals eines que tenim per desestacionalitzar.

Tot això s'ha fet en menys de dos anys. Per tant, si d'alguna cosa no és pot acusar a aquest govern és de no actuar, se'l pot acusar de no actuar en la direcció a altres els agradaria, però no de no actuar, perquè més actuació en menys temps no s'havia vist mai en la història d'aquesta comunitat.

A partir d'aquí, evidentment que hi ha polítiques actives que són molt productives, evidentment que s'ha d'apostar per les polítiques actives, evidentment que hi ha polítiques actives que tenen en compte els resultats i que poden donar un fruit essencial a la comunitat i es tracta de centrar-nos en aquestes; es tracta de destriar aquelles que no han duit més que un increment de la despesa, d'aquelles que realment tenen un objectiu que és actuar damunt els col·lectius que són menys afavorits.

Per tant, no es tracta de cap manera de gastar menys, no es tracta d'això, es tracta d'optimitzar els recursos perquè optimitzant els recursos aconseguim un benefici per a tothom.

Per tant, no es preocupi, no hi haurà desprotecció, sinó justament el contrari, hi haurà més protecció. Hi haurà més protecció per a aquelles persones que realment tenen més dificultats i que ho passen pitjor. Hi haurà més protecció per a aquelles persones que realment, pel que sigui, per les seves circumstàncies personals, no poden competir en igualtat d'instruments o de mitjans amb la resta de ciutadans. Per a tot això sí que hi haurà protecció, hi haurà una protecció molt més clara i molt més forta. De fet, la reforma que s'ha posat en marxa en matèria de polítiques actives va adreçada en aquest sentit, en matèria d'aconseguir fixar-nos molt millor els objectius, triar realment l'objectiu, centrar-nos en els col·lectius objectius que realment necessiten més aquesta actuació.

Això ho feim en un context especialment difícil, no podem oblidar que el producte interior brut de l'eurozona en aquest moment està caient i està caient de manera important, pràcticament quatre vegades més que fa un any i mig.

El producte interior brut espanyol, avui ha sortit la dada, també s'està reduint. I tot això, per què passa, per què passa aquesta pèrdua d'activitat econòmica? Passa perquè en el seu moment no es varen encetar les reformes necessàries. Abans he llegit un llistat, si aquesta reforma s'hagués iniciat en el moment adequat, en molts de casos abans de començar la crisi, i després en molts d'altres, just quan va començar la crisi, ara els resultats serien clarament diferents, perquè tenim una societat dinàmica, una societat que té ganes de fer feina, una societat que té ganes d'invertir, que té ganes de fer projectes de futur, però que necessita que això sigui possible i aquesta possibilitat passa per fer tot aquest seguit de reformes que li he mencionat abans i es tracta d'això.

Hem de pensar, perquè m'entengui, en un exemple, si nosaltres haguéssim fet la reforma en matèria financera en el seu moment, probablement ara ja estaria feta i ara ja estarien ajustades les plantilles i a partir d'ara es generaria creixement d'ocupació, quelcom que no passa perquè es va retardar, es va dir que no feia falta, al principi no es va reconèixer la crisi, es va dir que la banca era especialment forta a Espanya, etc., i en canvi el procés de reforma s'ha hagut d'encetar.

Si haguessin fet la reforma en matèria d'administració, ara tampoc no estaríem així perquè haguéssim pogut tenir els efectius que fan falta i no els que no tenen una ocupació clara i certa. Ara no tendríem aquesta situació.

Per tant, el procés de reformes, que evidentment en un principi té unes conseqüències que no són fàcils d'assumir, sí que ens posa els bases perquè a mig termini les coses vagin millor. I jo crec que a Balears tenim dos grans avantatges, un és que per si l'economia de Balears és una economia forta, és una economia fortament internacionalitzada i per tant, l'empresariat de Balears està molt fet a fer canvis i transformacions, està molt fet a adaptar-se a les demandes internacionals. L'altre és que des de fa un any i mig tenim un govern que realment assumeix la realitat, que no la nega, que fa el que ha de fer, que posa les bases perquè aquest canvi sigui fàcil i sigui possible. És un canvi que és difícil d'assumir, que és fàcil que sigui boicotejat en matèria de política populista, que és fàcil que sigui boicotejat en matèria de tremendisme, però la realitat és que les coses estan canviant, estan canviant poc a poc, però estan canviant.

No podem dir que hi ha brots verds, evidentment que no ho podem dir, però el cert és que les bases del canvi, les bases de la transformació estan posades. Que la nostra comunitat autònoma presenti a pràcticament tots els indicadors elements diferencials de la resta d'Espanya és quelcom que ens ha de congratular, perquè realment tenim una matèria primera que si té la normativa adequada, que si té el suport de la societat per part de les institucions adequat, és capaç d'arribar on vulgui arribar.

Per això, ja dic, el que falta és assumir la realitat, no negar-la, no intentar amagar-la, no intentar fer que les coses fossin com ens agradaria, són com són i a partir d'aquí s'ha de treballar per intentar millorar-les.

Ho repetesc una vegada més: polítiques actives, sí, polítiques actives és clar que sí, les polítiques actives, sobretot el que té a veure en matèria de formació, el que té a veure en matèria d'anar cap a la societat del coneixement, el que té a veure a tenir més capacitat de recursos humans per competir a nivell internacional són les que hem de menester i en aquestes ens estam centrant. Va començar amb un trasllat del SOIB des de vicepresidència cap a educació, justament per donar aquesta empenta i a partir d'aquí es fa feina en aquest sentit, s'han separat totes les polítiques i s'ha intentat que se centrin en allò que fa falta.

Podríem posar molts d'exemples de com les polítiques actives dutes a terme en el passat no n'han tingut cap ni un de resultat, tot el contrari -no n'han tingut cap ni un, de resultat, tot el contrari-, han estat un element que ha distorsionat el mercat, que ha fet que l'atur creixés i que ha fet que els costos en matèria d'impostos recaiguin sobre tota la població.

Vull recordar les reformes fetes en el projecte de llei que vostè deia en dos temes, un en el RAI, la renda d'activitat d'inserció, on abans no feia falta haver cotitzat mai a la Seguretat Social, ara sí. Això ens ha fet d'alguna manera ser molt més eficients a l'hora de trobar aquells col·lectius als quals realment els fa falta, perquè el que teníem d'alguna manera era un efecte cridada de moltes persones que venien d'altres països a intentar, directament, cobrar la renda en lloc d'anar a cercar treballar.

No és més que un exemple de com a l'hora de crear els incentius necessaris per fer aquesta transformació que ens dugui a realment que tot aquell que desitgi treballar pugui treballar, sigui possible. Li podria posar més exemples, n'hi ha més d'exemples de la llista, però crec que amb aquest queda suficientment il·lustrat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. I per al torn de rèplica té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, hi haurà més protecció. Encantada, on? No hi ha més protecció, no hi ha més protecció, tenim més persones desprotegides, més gent fora del sistema, més gent fora del sistema. Això són les dades que posam damunt la taula.

Tenim en aquest moment moltes més persones que no cobren cap tipus de prestació, tenim unes persones de més de 52 anys aturades, que aquest atur creix un 20% en un any i que aquesta gent, quan esgotin les prestacions, quina sortida tindran? Aquesta és una realitat que tenim.

Com pot dir més protecció quan s'incrementen de manera permanent les persones que no reben cap prestació a la nostra comunitat autònoma? Li he dit la xifra, més de 61.000 persones, treballadors, a la nostra comunitat autònoma no cobren cap prestació. Les normatives laborals ho dificulten d'una manera molt ampla. La contractació a temps parcial que és massiva a la nostra comunitat autònoma i que va creixent dificulta aquest accés i l'increment de l'atur de llarga durada també.

Les modificacions al Pla Prepara, li ho he dit, un 78% ha disminuït, les persones que s'hi podien acollir, i això és gent, són persones que vertaderament ho necessiten.

Com pot dir que incrementam la protecció? M'encantaria, m'encantaria, i evidentment farem propostes per a aquest nivell, perquè creim que la cohesió social és fonamental i que els retalls -i per això he començat així a la meua intervenció- d'una manera molt gran un de cada quatre euros s'ha fet damunt les polítiques laborals a la baixa, a la baixa, totes, les actives i les passives.

Les passives, l'impacte de la rebaixa de prestacions de renda activa, pensions contributives i subsidis, baixarà 41 milions d'euros enguany. Açò vol dir persones que no rebran prestacions, vol dir increment obligatòriament de la pobresa! A no ser, evidentment, que se'n vagin com tots aquests que se'n van ara i anem recuperant la població que evidentment abans del bum de la construcció teníem. Però més protecció, amb aquesta estratègia evidentment no hi és i creim que la necessitam. Creim que la necessitam i en aquest sentit, esperam que aquesta afirmació sapiguem concretar-la amb mesures concretes. Intentarem presentar-ho i amb açò tot el que faci falta.

Anam millor a la nostra comunitat autònoma? Crec que Balears pot tenir i crec que té més capacitats per sortir-ne, ho crec, evidentment pel turisme, per ser una activitat de serveis, per la internacionalització, per la quantitat de petites empreses..., pot, però crec que també hem d'ajudar perquè tot això sigui possible.

Aquí, el que lamentam profundament és que no aprofitem aquestes oportunitats que creim que son més grans, del que ajudam podríem avançar d'una manera molt més ràpida, és un altre debat evidentment, però creim que en aquest moment hauríem de fer una inversió important a preparar les persones aturades, massiva, la gent jove, perquè sigui capaç de respondre a aquest repte i no ho estam fent. Per tant, també a aquest nivell farem propostes.

Mirin, els quatre anys nosaltres vam gestionar en aquesta comunitat autònoma i també a comunitats autònomes governades pel Partit Popular, no ens enganem, València crec que és la que tenim més a prop, vam tenir moltes dificultats, totes, totes, de dèficit, de persones aturades, de destrucció d'empreses, moltíssimes, governades per uns partits i d'uns altres, nosaltres vam intentar concertar i assumir totes les propostes que poguéssim, també des de l'oposició, també vam fer reformes, també, també! L'avanç de la llei general turística que vostès assenyalen, hi va haver un decret aprovat per unanimitat; hi va haver un pla d'ocupació aprovat per unanimitat, n'hi va haver, de normatives, a més a més de manera concertada. I ara, ara, tot són retrets, l'únic que tenim, crispació i retrets per part del Partit Popular.

Creim que així evidentment costa molt, costa molt i aquesta paciència que és el que acaba d'indignar les persones que s'han quedat sense cap protecció, tenir simplement paciència creim i n'estam absolutament convençuts que no basta, que és important visualitzar actuació i possibilitats d'acord amb els agents socials, amb els partits polítics, on faci falta.

Ens afrontam a una situació que si tenim oportunitat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...i aquest missatge l'hem de donar, hi ha oportunitats per anar sortint d'aquesta situació tan dura, tots, també les persones aturades i també donant cobertura al que més ho necessita. I evidentment, que els retalls no només vagin a costa o majoritàriament a costa de les persones més febles que és pel que en aquest moment el Partit Popular ha optat.

Per tant, intentarem presentar totes les propostes possibles, el moment és massa dur i és necessari i urgent actuar, això és en definitiva el que seguirem demanat, el que vam intentar fer i el que seguirem demanant dia rere dia. La gent d'aquest país necessita obligatòriament l'acció dels poders públics, creure i tornar tenir confiança que les institucions tenen com a prioritat ajudar la gent, i açò evidentment és fonamental. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per al torn de contrarèplica i per tancar la qüestió té la paraula el vicepresident Econòmic del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sr. President, gràcies, senyors diputats, gràcies, Sra. Barceló. Miri, crec que si necessitam quelcom en aquest moment és justament cohesió social i la cohesió social, com es pot aconseguir? Idò tenint un objectiu comú, que és sortir de la crisi, que és tornar a la senda del creixement, que és tornar fer les coses que ens permetin realment tenir una predisposició bona i positiva cap al futur.

En aquest sentit, crec que tot el que s'està fent va adreçat cap aquesta direcció, absolutament tot el que s'està fent va adreçat cap aquesta direcció i evidentment dins el procés reformista, dins el procés de canvi, de transformació, ja li dic que en matèria de polítiques actives pensam que és absolutament necessari.

En aquesta comunitat ens gastàvem de l'ordre de 80 milions d'euros -80 milions d'euros- en polítiques actives que realment varen tenir uns resultats clarament negatius perquè en aquell moment es va generar una desocupació i unes dificultats que ara patim les conseqüències.

Per tant, el que hem de fer és una anàlisi molt clara d'aquelles polítiques que han funcionat, d'aquelles que no han funcionat, deixar de banda aquelles que no han funcionat i centrar-nos en aquelles que sí han funcionat, perquè amb això podrem aconseguir uns resultats molt millors amb menys quantitat de recursos. És així de simple, és així de fàcil.

En aquest sentit, sí que hem d'augmentar la protecció social, és clar que sí que hem d'augmentar la protecció social, però a qui realment ho necessita, a qui realment es troba en una situació de major dificultat, i al mateix temps li hem de donar les eines perquè pugui sortir d'aquesta situació de dificultat i una de les eines és tenir una despesa pública molt més eficient en tots els sentits, també en sanitat, també en educació, també en altres partides pròpies del sector públic.

Per tant la inversió en formació és important? Essencial, absolutament essencial, és l'única eina que realment transforma el panorama de les persones aturades en un moment donat, i per tant aquí hem de posar molt d'èmfasi, hem de posar una especial atenció, i això passa perquè es facin cursos que realment puguin afegir valor a les persones, no qualsevol tipus de curs, que passin els filtres necessaris perquè realment puguin aportar quelcom a tota la societat, i a més a més que puguin ser oferts per tot aquell que vol oferir cursos i activitats, per tot aquell que té capacitat de dur-ho endavant, i no restringir-ho a determinats col·lectius, quelcom que s'ha fet durant aquests dos anys i que està començant també a donar recursos.

En qualsevol cas benvingudes siguin totes les propostes, benvingudes siguin, perquè realment pensam que en totes les matèria hi ha d'haver aportacions, hi ha d'haver idees i hi ha d'haver confrontació de formes de pensar.

Però una vegada dit això vull reiterar-me una vegada més en la idea principal. La idea principal és que realment s'està actuant i d'una forma com no s'havia actuat mai, pràcticament en tots els camps, pràcticament no ha quedat parcel·la del sector públic on no hi hagi una actuació diferent, on no hi hagi una ruptura de la dinàmica anterior, i tot això cap a una forma d'enfocar l'economia i d'enfocar la gestió pública en què se sigui molt més respectuós amb els ciutadans, molt més respectuós amb els recursos que són de tots, i per això necessitam ampliar la capacitat de resposta a aquelles persones que realment ho necessiten, centrar-nos, quelcom que ha passat a altres partits socialistes o laboralistes, que varen fer en el passat altres partits socialistes, en concret el Partit Laborista Britànic. Molt bé, idò això és el que realment dóna peu perquè les coses puguin funcionar millor.

I ja li dic que no tengui cap dubte que cohesió social és una obsessió continua i permanent, i que per aquesta cohesió social el que és realment important és fer una anàlisi acurada de quina és la realitat, és fer un diagnòstic precís i poder actuar en conseqüència, no començar-se a moure sense un nord determinat, i crec que el nord està absolutament marcat i definit, i aquest nord és un nord compartit no només per altres països del nostre entorn, sinó també pels principals pensadors que no en aquests moments sinó al llarg de molts d'anys han reflexionat sobre com s'ha d'actuar en aquestes matèries, i d'aquesta manera aconseguir aquesta doble finalitat: per una banda aconseguir un sector públic que realment pugui complir les seves missions amb molta més eficàcia, i per una altra banda aconseguir que la mateixa ciutadania pugui ser més propietària del seu futur i poder tenir plantejaments que li siguin propis i beneficiosos per a tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 4098/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a recursos humans de l'administració i del sector públic instrumental, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 295/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Moció núm. 4098/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a recursos humans de l'administració i del sector públic instrumental, derivada del debat de la Interpel·lació núm. 295/13. Per defensar-la té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, fins al dia del debat de la interpel·lació que motiva aquesta moció sobre la política de recursos humans del Govern teníem coneixement de sis sentències que declaraven la nul·litat dels acomiadaments executats per la via de l'amortització de places, que afectava treballadors indefinits no fixos, i una, val a dir-ho, donava la raó al Govern i considerava vàlid el procediment d'acomiadament.

De llavors ençà hem conegut altres sentències. Una d'elles és l'emesa pel Jutjat del Social número 1 d'Eivissa i fa referència a una empleada de l'Institut de Biologia Animal de Balears, creat el 1989 pel Partit Popular, que duia més de 26 anys fent feina a l'empresa dependent de la Conselleria de Medi Ambient, 26 anys.

Una altra de les sentències, prou important, la del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, declarava nul l'acomiadament d'una treballadora amb quasi 10 anys de treball de l'Agència de Turisme Balears, abans INESTUR, creada el 2004 pel Partit Popular, i l'obliga a readmetre l'empleada i a abonar-li 32.000 euros en concepte de salari de tramitació. Diu la sentència també, i açò és important, que el Govern ha utilitzat de forma fraudulenta el fraccionament d'acomiadaments per evitar la negociació col·lectiva, i ho diu perquè abans d'acomiar l'esmentada treballadora de l'ATB havia acomiadat uns altres dotze treballadors de la mateixa empresa i en les mateixes circumstàncies, ara per la via de causes econòmiques amb la corresponent indemnització.

Amb aquestes ja són vuit sentències, que en tinguem coneixement, perquè a la interpel·lació al conseller no es va poder precisar nombre de sentències de les quals té coneixement, recursos interposats, treballadors afectats..., tota aquesta informació no la posar aquí en coneixement de la cambra, però avui sabem com a mínim que tenim aquestes vuit sentències que declaren la nul·litat dels acomiadaments duts a terme per l'executiu a través d'amortitzacions de places, i que afecten treballadors indefinits no fixos.

I és que la realitat jurídica és tossuda i el Govern, caparrut. Les sentències, vuit enfront d'una que afirma el contrari, avalen que els acomiadaments duts a terme per les empreses públiques en el procés de reestructuració són il·legals i abusius, però el Govern, que du les cucales ben posades, no veu res més. Ha ficat la banya dins el forat i no el trauràs d'aquí. Per açò, per ajudar el Govern a retirar-li les cucales, presentam aquesta primera proposta de resolució: revisar i reconduir el procés de reestructuració del sector públic de tal forma que els acomiadaments es facin respectant els drets dels treballadors, la legislació vigent i la darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, és a dir, que la reducció de les plantilles de les empreses públiques es faci per la via de la negociació col·lectiva, que es prevegin recol·locacions, extincions voluntàries de contracte, prejubilacions, reduccions de jornada, etc., etc., i que els acomiadaments que s'hagin d'executar es facin a través d'un expedient de regulació i de les indemnitzacions corresponents. Perquè cada sentència de nul·litat dels tribunals costa doblers als ciutadans d'aquestes illes, i en aquest sentit val la pena recordar que pràcticament el salari de tramitació, allò que el Govern ha de pagar des de l'acomiadament fins a la sentència de readmissió, ve a equivaler a la indemnització a través d'un expedient de regulació.

Tot el drama causat amb el procediment seguit pel Govern s'hagués pogut evitar fent les coses d'una altra manera i no a "lo bèstia", perquè és com s'ha de dir, com ho ha fet fins ara aquest govern. El Tribunal Superior ho deixa prou clar: la immensa majoria dels indefinits no fixos provenen de contractes d'obra i servei, contractes temporals, prestacions de servei, que estaven fora de llei, però aquesta situació irregular dels treballadors no l'han de pagar els mateixos treballadors. És hora de fer les coses bé i els proposam que ho facin així.

Però a pesar de tot açò veim que l'obstinació persisteix, i ara, a més de recórrer, han de decidir que els treballadors readmesos no s'incorporin al seu lloc de feina i cobrin un, dos o tres anys sense fer feina. Açò és una autèntica bogeria insultant i humiliant per al treballador "mileurista", per a l'aturat, per a aquell que cobra els 400 euros i per a aquells que no els cobra, per als treballadors públics. Mentre es retallen professors, infermers, mentre es retallen les ajudes a dependència vostès, el Govern, el Partit Popular, volen mantenir els sous sense fer res.

Tota la reestructuració del sector públic és..., jo crec que no es pot dir de cap altra manera, jo no sé..., la Sra. Aguiló en açò ens podria, segur, allisonar, en llengua balear no sé com es diria, però en català, en el català d'aquest país, és un nyap, un autèntic nyap, i està produint els efectes contraris a allò que deia pretendre: reduir dèficit, reduir despesa, i el tema no està resolt. I així i tot el director general de l'Oficina de Control Pressupostari, segueix, continua amb la seva tasca, el primer que hauria d'haver dimitit i hauria d'haver abandonat la seva responsabilitat assumint l'autèntic nyap que està causant en aquesta comunitat.

Els proposam, a més a més, anar més enllà, que no està explicitat en aquesta moció però que creim que és important també dir-ho. Els treballadors públics readmesos arran d'una sentència de nul·litat creim que s'haurien de destinar a reforçar serveis de suport a molts d'àmbits i a molts de serveis que són absolutament necessaris, per exemple tasques burocràtiques dels centres educatius, tan reclamat per part del Partit Popular; o, per exemple, per deixar ja sense efecte la suspensió del CES, era una qüestió d'auxiliars i d'administratius; o per exemple la del Consell de Joventut. O, per exemple, del servei de Renda Àgil: haver de contractar auxiliars administratius amb el requisit de major de 16 anys i amb ESO per dur a terme el servei de Renda Àgil?; hi ha recursos suficients, els nostres treballadors públics tenen capacitat suficient per donar resposta a tot açò.

Al segon punt i al tercer punt parlem de les pagues extraordinàries. El secretari d'Estat d'Administracions Públiques, Antonio Beteta, ha reconegut que el Govern de l'Estat haurà d'abonar segurament als funcionaris i al personal laboral els dies meritats de la paga extraordinària del desembre del 2012, arran de diverses sentències judicials que adverteixen que la norma no podia aplicar-se amb caràcter retroactiu. El nostre grup ja va instar en aquest sentit a la tramitació a la Llei de pressuposts, també amb una proposició no de llei i ara amb aquesta moció. Creim que des del nostre punt de vista aquesta aplicació del reial decret no s'ajusta a dret, la supressió íntegra de la paga extraordinària, de la paga addicional del complement específic o pagues equivalents no s'ajusta a dret, i aquesta hauria de tenir en compte el període entre 1 de juny i 14 de juliol del 2012. Creim que l'aplicació del reial decret vulnera la Constitució, l'article 9.3, quan prohibeix la retroactivitat de les disposicions restrictives dels drets individuals, i romp amb el principi de seguretat jurídica i confiança legítima.

El punt 3 parla també de garantir les dues pagues extraordinàries corresponents als 2013. Els treballadors públics d'aquesta comunitat autònoma han sofert successives retallades, a més de la supressió de la paga extra del 2012; han patit el 5% de retallada del sou el 2010, la congelació salarial el 2011, la suspensió en complements retributius de productivitat o altres, per càrrec, tutoria, etc.; l'ampliació de la jornada a 37 hores i mitja, etc., etc. En definitiva, el seu poder adquisitiu s'ha reduït en més del 20% en aquests darrers tres anys. El Govern de l'Estat ha assegurat que pensa complir amb el compliment de pagar les dues pagues extres del 2013; el Govern de les Illes també preveu aquestes pagues en el seu pressupost. A pesar de tot açò, emperò, i que les previsions van en aquest sentit, la incertesa, la desconfiança dels treballadors públics és evident. Creim que necessiten certes, seguretat, estabilitat, i per açò creim que avui seria bo també que el Govern afirmés, reafirmés si es vol, la voluntat de complir allò que preveu el pressupost del 2013.

Els punts 4, 5, 6, 7 i 8 bàsicament es podrien resumir molt simplement: que aquest parlament constata i reprova el Govern de les Illes Balears per haver mentit. És el resum més clar i més senzill de la matisació de cada un dels punts que aquí s'explica. El Govern ha dit una i altra vegada que el govern anterior havia contractat milers de treballadors -ha afirmat fins i tot 6.000 treballadors, i el darrer mig any 3.000- a càrrec de l'administració pública autonòmica. El nostre grup afirma que açò és fals, és mentida i és una mentida políticament reprovable i recriminable. La veritat és una altra: durant el període que va

del gener del 2011 al juliol del 2011, o sia el darrer temps del pacte, es va produir un increment total efectiu de personal del Govern de les Illes Balears de 3.569 treballadors, un total resultat d'altres i baixes, i entre les altres hi ha efectivament 4.388 treballadors provinents de les fundacions del sector públic Son Llàtzer, Manacor i entitat pública empresarial Gestió Sanitària de Mallorca, que es van integrar dins el Servei de Salut de les Illes Balears.

No són despesa nova, sinó una forma de gestió nova arran del Reial Decret 29/2000, de 14 de gener, de noves formes de gestió dels sistemes de salut. No es creen llocs de feina, sinó que es transformen i traspassen llocs de feina, d'acord amb la voluntat expressa d'aquest parlament, Llei 7/2010, de transformació del sector públic sanitari de les Illes Balears; d'aquest parlament i del Partit Popular, que hi va votar a favor. No només açò, sinó que la Sra. Castillo i Ferrer, en la seva intervenció a plenari arran d'aquesta tramitació, de la tramitació d'aquesta llei, intentava apropiarse de la iniciativa dient textualment -*Diari de Sessions* del Ple número 127, 22 de febrer del 2011-, deia textualment: "Els professionals de Son Llàtzer i de Manacor s'ho mereixen, es mereixen que complim des del Grup Parlamentari Popular amb el compromís d'estatutització..."

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...que vàrem... -vaig acabant- ...que vàrem adquirir ja fa un grapat d'anys, un compromís, per cert -deia textualment- que "ha renovat el president del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Bauzá".

Bé, idò, el procés devia ser encertat. El Partit Popular hi va donar suport, el Partit Popular el va continuar i el va reafirmar, però ara el Partit Popular manipula les dades per dir que allò no era un procés d'estatutització sinó que era un procés de nova contractació. És fals, és just dir que és fals, hem de constatar que és fals i aquest parlament ha de recriminar el Parlament o almenys demanar-li que rectifiqui allò que no ha explicat de forma precisa.

He de dir que tots aquests punts, les dades que aquí consten, són dades que ha aportat el mateix govern. Per tant constatar allò que diu el Govern és simplement dir-li que les dades que ha aportat són certes, no donar suport a allò que ha constatat, que constaten aquestes resolucions i que prové de l'esforç del Govern, és dir al Govern que ha mentit. Per tant en aquest sentit no té cap altra aportació.

I finalment, i acab, un punt, el darrer punt...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, un punt per la dignitat. No té sentit tot açò si mentre el gabinet del president s'obstina i gasta recursos públics per mantenir allò que és avui impossible de mantenir, que són uns sous, uns increments que cap altre treballador públic no ha vist a la seva nòmina. Tot al contrari, els ha vist retallats i s'ha vist també perjudicat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. I per fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Martí, el meu grup donarà suport a la seva moció sobre recursos humans de l'administració i del sector públic instrumental.

Certament és imprescindible demanar al Govern de les Illes Balears que compleixi la legalitat vigent, que compleixi la legalitat vigent respecte dels treballadors i de les treballadores públics, dels servidors públics, sigui quina sigui la seva relació funcional, laboral o estatutària. Cal demanar al Govern que compleixi la legalitat vigent, que acati les sentències dictades pels jutjats i pels tribunals de justícia i que apliqui la seva doctrina.

Però també li dic, Sr. Martí, que no és probable que aquesta moció prosperi. El Grup Popular, majoritari, no li donarà suport. Tenim un govern cec i sord, un govern que segueix el seu full de ruta sense cap mirament, sense atendre a raons; cec i sord als drames socials i humans que es viuen al nostre país com a conseqüència de la seva política absurda d'austeritat i de retallades, que ens du cap a un pou sense fons com una piconadora.

Ho han fet malament; amb els acomiadaments que han fet dels treballadors indefinits no fixos de les entitats del sector públic s'han equivocat, ho han fet malament i els ho han dit els tribunals, però els és ben igual. El Govern ha tret les tisores i retalla sense cap mirament, sense cap respecte a la legalitat vigent, sense cap respecte pels drets de les treballadores i dels treballadors públics. A parer del meu grup és imprescindible la revisió dels procediments d'amortització de llocs de treball que s'ha fet i que es fa respecte dels servidors públics, que jutjats i tribunals de l'ordre jurisdiccional social ja han deixat ben palès que són procediments en frau de llei, d'un doble frau de llei, podem dir, d'un doble frau de llei comès precisament per governs del Partit Popular del passat i del present. Primer frau: en la manera de contractar el personal de les empreses públiques que ara acomiades, frau comès principalment pel govern del Partit Popular en el passat; segon frau: en la manera d'acomiar-los, frau comès per aquest govern. En tots dos casos incompleixen les lleis, incompleixen les lleis de funció pública i les lleis laborals, i ho saben, però els és igual.

Ara, amb els pronunciaments judicials, ha quedat ben palès que amb els acomiadaments del sector públic han incomplert la seva pròpia llei de reforma laboral, la seva pròpia reforma, la de l'abaratiment dels acomiadaments, la dels vint dies per any treballat; fins i tot la seva pròpia reforma els ha semblat massa bona per aplicar-la als treballadors públics, que han estat acomiadats sense cap indemnització, sense cap mirament, sense cap reconeixement dels seus drets.

El Govern, cec i sord als drames socials que amb aquests acomiadaments provocaven, ha acomiadat el seu personal sense reconèixer-li cap dret, malgrat els anys de feina treballats, cap indemnització, al carrer amb les mans damunt el cap; 10 anys de serveis, 15 anys de serveis, 20 anys de serveis, càrregues familiars, hipoteques, i què? Què li importa? Avui ha quedat ben clar, no reconeixen cap dret als treballadors públics acomiadats, cap ni un, i no fan comptes reconèixer-los. Així són els nostres governants, ens parlen de seguretat jurídica i de compliment de la legalitat, però ho fan de cara a la galeria, no es creuen el que diuen, fan el seu discurs per quedar bé, però no els importa en absolut burlar la llei, burlar fins i tot la seva pròpia llei de reforma laboral, una reforma laboral que ha duit tanta gent a l'atur i que ha generat tanta pobresa, la consideren massa bona per als treballadors públics. Al carrer, amb les mans damunt el cap.

El Sr. Bárcenas va tenir una indemnització en diferit, els treballadors públics no, ni en diferit, ni en directe, ni de cap altra manera, sense indemnització; així són vostès i ens ho demostren cada dia, avui també.

Aquesta setmana, la delegada del Govern a Catalunya ens ha assabentat que allò que necessita aquest país són "*pijos y ricos*", paraules textuales, per a aquests fan feina vostès, per als *pijos* i per als rics, els pobres, els que s'han de guanyar la vida fent feina no interessent, fan nosa.

(*Remor de veus*)

I tampoc no ens val que ens diguin que no hi ha doblers, n'hi ha per al que vostès volen, 400.000 euros per a escoles elitistes; 3,5 milions d'euros s'han deixat d'ingressar a les arques públiques per beneficiar aquelles persones que es poden permetre una assegurança privada, però no reactiven la targeta bàsica per a les persones amb menys recursos, amb risc d'exclusió social, per adquirir productes de primera necessitat, de primera necessitat. I acomiaden els treballadors públics sense indemnització, tot això sense despentinat-se, sense complexos, com diu el Sr. Gallardón.

Però a poc a poc se'ls veu el llautó, ja no enganyen ningú, ho intenten, sí, però la veritat és tossuda i més prest o més tard emergeix. Ara han parlat els jutjats socials i el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears els quals, amb les darreres sentències, els han dit, molt clarament, que la seva actuació ha estat contrària a dret. Els òrgans jurisdiccional socials de les Illes Balears han reconsiderat la seva posició inicial, quan? En el moment que han tengut una visió de conjunt de la política d'acomiadament d'aquest govern, una visió global. I ho han fet també a la llum d'una reconsideració que ve de més amunt, que ve del Tribunal Suprem, a una sentència dictada el dia 8 de juliol del 2012, de l'any passat.

Davant aquests pronunciaments judicials, davant la darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, una sentència impecable, davant el canvi de doctrina del Tribunal Suprem el que hauria de fer el Govern és reconsiderar també la seva actuació, analitzar-la d'acord amb aquests pronunciaments judicials i aplicar-la a la seva política de personal en la reestructuració del sector públic que duen a terme. Això és el que hauria de fer un bon gestor públic, davant una sentència tan contundent com la de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia.

Mirin, davant un acomiadament, els tribunals poden, primer, declarar-lo procedent, si s'ha fet d'acord amb la legalitat; dos, declarar-lo improcedent, si està viciat d'il·legalitat, cas en el qual resulta possible mantenir l'acomiadament amb una indemnització, i tres, declarar-lo nul, quan el vici d'il·legalitat és tan gran que l'acomiadament ja no és possible i, en aquest cas, es condemna l'empresari a la readmissió i a l'abonament dels salaris que no s'han percebut. Doncs bé, els acomiadaments indefinits no fixos del sector públic s'ha considerat nul, nul, aquesta és la condemna que ha recaigut i que, previsiblement, recaurà en l'acomiadament dels treballadors que han esdevingut indefinits no fixos a les entitats del sector públic amb frau de llei i que han estat acomiadats, també, amb frau de llei.

Però no acaba aquí la condemna, quan el vici és de nul·litat, com és el cas, la readmissió i l'abonament dels salaris al treballador ha de ser immediata, tant si es formula recurs davant el Tribunal Suprem com si no, així ho diu la Llei de la jurisdicció laboral. Posades així les coses, el que resulta més assenyat és readmetre el treballador i posar-lo a fer feina per a la comunitat, ja que li haurem d'abonar els salaris amb doblers públics, amb doblers de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

I què ha decidit fer el Govern? Quina ha estat la decisió adoptada? Ens hem assabentat, per la premsa, per la premsa, que el Govern fa comptes que els treballadors quedin a cada i percebin els seus salaris mensuals sense anar a treballar, mentre espera que el Tribunal Suprem es pronuncii respecte de la sentència del Tribunal Superior de Justícia, que ben segur serà confirmada per l'alt tribunal, atesa la seva encertada motivació.

I el meu grup es demana: no és això malbaratament dels doblers públics? Nosaltres creim que sí, aquesta decisió no és pròpia d'un bon gestor públic, és pròpia d'un polític ressentit i tocat; és una molt mala decisió la qual, a parer del meu grup, s'apropa a la prevaricació en la mesura que és una decisió adoptada sabent que és injusta, que és contrària a la legalitat vigent i a la doctrina i a la jurisprudència de jutjats i tribunals, també del Tribunal Suprem, qui ho ha dit ben clar a la seva sentència de 8 de juliol del 2012.

I esper que el Sr. Rubio, o qui sigui que defensi la posició del Grup Popular, no ens digui que la decisió del Govern ve determinada pel que li han dit els Serveis Jurídics de la comunitat autònoma; la decisió del Govern, d'enviar treballadors i treballadores a casa, cobrant el salari, i no deixar que, essent il·legalment acomiadats, tornin a la feina, és una decisió política, no jurídica. No es pot insultar la intel·ligència ni la bona feina dels juristes de la comunitat autònoma traslladant sobre aquests la responsabilitat d'aquesta decisió, és una decisió exclusiva del Govern i és aquest qui haurà d'assumir-ne la responsabilitat.

El que hauria de fer el Govern és acatar des de ja les decisions dels Jutjats Socials i del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, readmetre els treballadors acomiadats il·legalment i, tal com demana la moció, iniciar un procés de negociació col·lectiva per a tot allò que la reestructuració del sector públic instrumental afecti els treballadors públics. Deixin de maltractar els empleats públics; comencin a respectar els drets de les treballadores i dels treballadors públics; acatin les decisions judicials.

Facin efectiva la part de la paga extraordinària del mes de desembre del 2012, corresponent al tram treballat fins a la publicació del Decret Llei 20/2012. També hi ha pronunciaments judicials en aquest sentit, adoptin aquests pronunciaments. Garanteixin les dues pagues extraordinàries corresponents al 2013 als treballadors i a les treballadores públics. Acceptin la realitat dels fets, deixin de mentir, reconeixin d'una vegada els termes amb els quals es va produir l'increment de personal durant la passada legislatura, tal com es demana a la moció.

I finalment, ens afegim també a la proposta del Grup MÉS, per instar el Govern a retirar el recurs contra la Interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia per la qual se suspèn l'increment salarial dels assessors del gabinet del president Bauzá, aprovat pel Consell de Govern el juny del 2011.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui aquesta moció del Grup Parlamentari MÉS i em permetran que els digui que és un autèntic despropòsit amb tota regla el seu plantejament i una burla a la intel·ligència d'aquesta cambra parlamentària, ja que els responsables dels problemes que pateix avui l'administració pública en matèria de personal són els que avui es permeten el

luxe de donar lliçons i de criticar el Govern del Partit Popular. No es poden revisar les amortitzacions de places per als treballadors indefinits no fixos per una raó molt clara, senyora lletrada de la comunitat autònoma, perquè la doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem és la que ha fet la diferenciació entre personal indefinit fix i no fix en l'àmbit de l'administració pública, i és el propi Tribunal Suprem qui ha determinat la necessitat que s'observin i s'acompleixin els principis constitucionals que garanteixen una correcta selecció de personal, principis els quals, com vostès saben, i una lletrada ho ha de saber, perquè si no és preocupant, igualtat, mèrit, capacitat i principi de publicitat.

La conseqüència d'això és que qualsevol irregularitat formal en el supòsit de contractes temporals celebrats per qualsevol administració pública, ha de dur com efecte necessari la consideració d'indefinit no fix. Per tant, els treballadors que es troben en aquesta situació haurien de deixar el lloc de feina en dos supòsits: bé perquè s'accedeixi per via de provisió regular de llocs de feina, mitjançant concurs-oposició, o fins que s'amortitzi la plaça.

En aquest sentit, cal fer referència a la sentència del Tribunal Suprem de 7 d'octubre del 1996, per la qual es fa unificació de doctrina i la qual fa la distinció entre treballador fix i no fix. Em preocupa que això no ho sàpiguen. I la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 234/2002, la qual va en la mateixa línia.

La sentència del Tribunal Suprem, de 27 de maig del 2002, equipara interinitat amb indefinits no fixos. Així mateix, la Sala Social del Tribunal Suprem es pronuncia en el mateix sentit a la sentència del 3 de maig del 2011; estableix que no serà aplicables els articles 51 i 52 de l'Estatut del Treballador relatiu a indemnització per acomiadament. I en aquesta mateixa línia s'ha pronunciat el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, a la sentència 678/2011: "no es requereix seguir el curs legal previst a l'Estatut dels Treballadors".

A més a més, cal assenyalar tota la normativa vigent i aplicable: article 44 de la Llei 2/2007, de la funció pública de la comunitat autònoma, ara resulta que això no existeix; article 1.1 i 55 de la Llei 7/2007, de l'Estatut Bàsic dels Empleats Públics; article 26 del Conveni per al personal laboral al servei de l'administració de la CAIB, tots diuen que els criteris han de ser uns criteris de selecció prèvia que garanteixi els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat; Constitució Espanyola, article 23.2, article 103.3. Tot això ara resulta que no existeix.

Esmentant l'estatutització de 4.482 persones laborals de l'ib-salut, GESMA i hospital de Manacor, aquí l'únic que s'ha de constatar és la poca vergonya i el "caradurisme" polític i la massiva irresponsabilitat per part del Govern del pacte, ...

(Alguns aplaudiments)

... el qual ha hipotecat i ha fermat de peus i mans el Govern actual del Partit Popular.

(Remor de veus)

Quin criteri de selecció, que m'expliquin quin criteri de selecció s'ha seguit amb els 4.482 treballadors? Absolutament cap, se'ls ha donat una plaça amb propietat sense cap tipus de criteri, s'han estatutitzat milers de persones que no es varen presentar a cap tipus de prova selectiva per accedir a l'administració pública, amb una plaça que és seva, amb una plaça en propietat i que és un vertader escàndol, un escàndol polític.

(Alguns aplaudiments)

Com tampoc no toleram les accions d'aquells que a la passada legislatura varen preparar unes oposicions de l'ib-salut totalment manegades a les quals vint alts càrrecs de l'ib-salut es presentaren, mentre el president del tribunal i la resta de membres eren subordinats dels directius que es presentaven, ja em diran vostès!

(Remor de veus)

O que dos subdirectors de Personal i de Recursos Humans es presentassin a les oposicions i, a més a més, fossin els encarregats de negociar les preguntes, la puntuació de les oposicions. Això és ésser absolutament imparcial.

(Remor de veus)

O que posassin el secretari general de l'ib-salut com a president dels tres tribunals, i va ser impugnat perquè els sindicats varen considerar que això era un escàndol. Quina lliçó han de donar, quina lliçó?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Tot un paradigma, un paradigma d'oposició i de coses ben fetes.

I què em diuen del despropòsit d'SFM! Com és possible que MÉS del PSM presenti aquesta moció? Quan començà la legislatura comptava amb una plantilla de 225 treballadors i es volien fer oposicions per col·locar 93 persones més, suposant un increment de més del 41%, sense exigir el nivell C de català, el PSM!

(Petita cridòria i remor de veus)

Oposicions que van ser aturades pel Partit Popular, tant de bo que tenim un govern responsable! Amb un equip directiu doble, les direccions duplicades, dos gerents, dos directors, un del PSM i del PSOE, perquè no es fiaven els uns dels altres; és a dir, un vertader escàndol. I s'han hagut d'amortitzar 32 places, per racionalitat i per responsabilitat.

(Remor de veus)

I què m'han de contar del que va passar a l'IDI la passada legislatura, és un altre escàndol i una "xapussa" el que vostès varen fer, el pacte l'únic que va fer va ser carregar-se Fires i Congressos i el CDEIB i ho va integrar tot dins l'IDI, en un any i mig només integren a l'IDI tot el personal i el reagrupen; no es va fer cap amortització, cap ERE; es va mesclar tothom allà i a més cada un venia d'un col·lectiu, per tant se l'hi aplicava un conveni col·lectiu diferent, és a dir, allò era un disbarat i un despropòsit. I per què varen fer això? Doncs, varen fer això perquè hi havia el criteri polític de no treure ningú al carrer perquè era l'any de l'amistat, era l'any de les eleccions i no es podia treure cap persona.

(Alguns aplaudiments)

A més a més, perquè al final tot se sap, la consellera Xesca Vives, va voler fer ERE i no la varen deixar, no la varen deixar, li varen dir: no, no, no, no toquis ningú que hem de guanyar les eleccions.

Els treballadors readmesos han de cobrar, però han de cobrar perquè així ho diu la llei, però no poden ser readmesos a una plaça que no existeix, perquè aquesta està amortitzada, i perquè no hi pot haver concurs de trasllat, i que em digui *venga ya* una persona que és lletrada de la comunitat autònoma doncs em preocupa molt, em preocupa molt.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I recordar que de 600 finalitzacions de contractes, 131 han interposat demanda i d'aquestes només 7 són nul·les.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, deixin intervenir. Silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Hem de revisar cas per cas, no es pot generalitzar una sentència del Tribunal Superior de Justícia que, a més a més, canvia de criteri, per tant..., jo respect evidentment les resolucions judicials, però qui ha canviat de criteri ha estat el Tribunal Superior de Justícia arran també d'una interpretació del Jutjat número 3 del Social, per tant dirà el Suprem, que ha unificat doctrina en més d'una ocasió, què és el que passarà. I jo estic convençut que al final les coses s'aclariran.

I què em diuen de la Fundació Dependència! Doncs es varen trobar amb 17 treballadors i quan vostès sortiren en quedaren 350, varen passar de 17 a 350, dels quals més de 200 són subrogacions de treballadors que provenien de l'empresa privada. Tot un disbarat, tot un disbarat i un despropòsit!

(Remor de veus)

Treballadors més costosos de l'administració pública. I què em contem d'IBABSA i de SEMILLA!

(Remor de veus)

Es pacta un conveni col·lectiu, que és una carta als Reis d'Orient, vostès saben que no poden pagar i ara el problema el té el Govern del Partit Popular, això és un vertader

"caradurisme" polític, perquè fan acords amb treballadors, saben que no poden complir, que no poden pagar, els creen unes expectatives i els defrauden, i això és el que varen fer vostès. El pacte va disparar les despeses en un 37, 31% la despesa de personal.

Que hem de dir del Consorci de Transports de Mallorca! Vostès varen quadruplicar el nombre de treballadors públics.

Quant al punt 9, en què vostès diuen que s'ha d'instar el Govern a retirar el recurs contra la Interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears pel tema dels càrrecs de presidència, no s'ha de retirar res perquè no hi ha recurs; però per què diuen que s'ha de retirar un recurs si no hi ha recurs interposat? Com és possible? I com és possible que una persona que, teòricament, ha de saber d'això, es creu el que diu el PSM, en el punt 9, si això és mentida? Com és possible?

(Alguns aplaudiments)

Doncs tot això em preocupa, tot això em preocupa i em demostra que vostès no varen fer els deures en el seu moment, no fan els deures ara; vostès són els responsables que el Govern del Partit Popular hagi de fer feina per racionalitzar l'administració pública, per cert, llei de racionalització que varen aprovar vostès i la varen aprovar per a no complir-la, perquè mentre vostès feien aquesta llei creaven més estructura, creaven més organisme, contractaven més gent i feien estatutitzacions massives. En definitiva, un despropòsit que posa de manifest la hipocresia i el poc tarannà que tenen quan governen i quan són a l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, seguint el criteri que ha establert vostè en aquesta cambra, com que hi ha hagut crítiques a la gestió de l'anterior govern, ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula, no hi ha lloc a al·lusions.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, vostè l'altre dia va donar la ... la ...

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha lloc a al·lusions.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Escolti, si va donar la paraula al senyor diputat Tadeo, per una crítica a la gestió del Consell Insular de Menorca, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, el Sr. Diputat Tadeo va demanar al·lusions, va fer esment de l'article i va demanar al·lusions.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Jo li faig l'al·lusió en funció de l'article 76.1.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Article 76.1

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, Sr. Thomàs, no té la paraula.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Per favor, Sr. Thomàs, no té la paraula.

Digui?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo sí deman, també, l'ús de la paraula, perquè s'ha fet referència a una gestió que jo vaig fer la legislatura anterior...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, no hi ha lloc a al·lusions. Sra. Santiago!

(Continua la remor de veus)

Mirin, escoltin un moment! Escoltin un moment! Això no es pot convertir en la tònica habitual...

(Continua la remor de veus)

Escolten un moment, no es pot convertir en una tònica habitual interrompre el debat en qualsevol moment. No es pot convertir en la tònica habitual. D'acord?

Continuam.

(Continua la remor de veus)

Té l'ús de la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que em sembla que aquesta cambra hauria de tenir un poc més d'amor a la veritat, i la veritat, la veritat és que res de res, de res.

Qui va constituir el conjunt del sector públic instrumental no ho atribuïrem a un sol grup només, però el Partit Popular n'és el primer responsable. Ja li ho vaig dir l'altre dia: BITEL 1994, Partit Popular; Parc BIT Desarrollo 1997, Partit Popular; Serveis Ferroviaris de Mallorca 1999, Partit Popular; IDI 1988, Partit Popular; Espais de Natura Balears 2006, Partit Popular; FOGAIBA 2005, Partit Popular; IBABSA 1989, Partit Popular; SEMILLA, Partit Popular; Fires i Congressos, Partit Popular ... I vostès ens vénen a recriminar que hem engreixat l'estructura de l'administració? El 80% de contractes del sector públic instrumental es van fer amb governs del Partit Popular, el 80%, i no eren interins, perdoni, eren contractes de prestacions de serveis, eren contractes temporals, eren contractes precaris i que les mateixes sentències marquen, diuen que efectivament, no van seguir de forma rigorosa el procediment legal. Però açò vostès, vostès, el Partit Popular!

Mirin, em sorprèn que el Partit Popular ni vulgui donar suport a allò que m'ha contestat el mateix Govern. El conseller d'Administracions Públiques em diu que durant el pacte, 2007-2011, es va dur a terme la integració de 4.482 persones contractades com a personal laboral fix i personal funcionari de carrera que prestava serveis a les institucions sanitàries citades anteriorment. En el mateix període, em diu la resposta del conseller, quatre anys, explica que es varen crear 81 places efectives vinculades a serveis generals i 735 a personal docent. És a dir, durant aquests quatre anys l'increment real, resposta del Govern, són 735 contractes de personal docent, i orgullosos que estam dels 735 contractes de personal docent, la resta són 81 places efectives. La resta, són procés d'integració d'una llei - com s'atreveixen!-, d'una llei que vostès van aprovar, d'una llei que el Sr. Bauzá en va fer bandera, havia anat per tot i l'havia avalat i defensat. El procés d'estatutització era una bandera del Partit Popular, i vostè ve aquí a dir que no, que ara no, que açò no! Per favor!

Però és que a més a més el procés d'estatutització no es va produir durant els quatre anys anteriors de mandat, ara també. Resolució de la directora general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual es regula el procés d'integració com a personal estatutari fix del personal laboral fix de la Fundació Hospital Son Llàtzer. Ara, signada i publicada avui, 10 de novembre de 2012!, 10 de novembre de 2012!

(Remor de veus)

Criteris, se'ls miri, criteris, còpia dels que s'havien produït, còpia dels que s'havien produït, d'una llei que empara tot un procediment al qual vostès li van donar suport.

I finalment, perquè la veritat és que el conjunt de despropòsits és impossible de contestar. Fundació d'atenció i suport a la dependència que vam subrogar contractes... Miri, jo li diré què van fer. Efectivament, el 2012, 346 treballadors dins la fundació, provinents de 40 treballadors contractats efectivament per desenvolupar la Llei de dependència, sí senyor i tant que sí! I ho deim i ben fort!

(*Alguns aplaudiments*)

Aquesta contractació va permetre que de 0 valoracions passéssim a 23.000 valoracions. Clar, res. Que de 0 prestacions passéssim a 12.000 prestacions. Clar, açò per al Partit Popular no té cap valor, açò ho sabem molt bé. I, efectivament, també hi va haver la subrogació de tres residències geriàtriques i dependència física. Però jo crec que vostès saben que es va produir per una gestió nefasta d'un tractament jo diria quasi inhumà dels residents. I efectivament, el Govern va assumir, va subrogar per tirar endavant aquells residents, aquelles prestacions i aquells serveis. I després d'un any va aconseguir regularitzar i fer que aquella atenció fos com a mínim la correcta, la digna, la que es mereixien. I per açò tal vegada va merèixer després un premi de qualitat que vostès en cap moment no han reconegut. I sí, el govern anterior va merèixer un premi de qualitat per la subrogació d'aquests serveis que sense cap dubte eren necessaris i dels quals sense cap dubte n'estam molt orgullosos.

Per tant, torn repetir, no donaran suport a allò que el Govern ..., no volen constatar allò que el Govern ha contestat en resposta a pregunta parlamentària? És que ho diu el Govern, el Govern diu quins contractes s'han duit a terme durant el període 2007-2011 i vostès ara diuen que no, que el Govern menteix, no donar suport, no constatar allò que diu el Govern és diu que el Govern no diu una veritat, perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...açò és purament constatar allò que el Govern ha contestat en resposta parlamentària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. El Govern ha mentit d'una forma descarada, manipulant dades d'un procés al qual ell hi havia donat suport d'estatutització, i vostès ho sabien, ho sabien, per tant, crec que el ciutadà també ha de saber que el Govern ha mentit d'una forma descarada i d'una forma premeditada. I a açò aquest Parlament no li pot donar suport, si ho fa, serà la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Sí, digui.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sra. Presidenta, demanaríem votació separada del punt tercer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Del punt tercer, d'acord. Començarem per la votació del punt tercer. Votam.

Queda aprovat per unanimitat, per 58 vots a favor.

Ara votam la resta de la moció. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra, 24 a favor i 1 abstenció.

IV. Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 123/12, relativa a Llei de mecenatge (escrit RGE núm. 3740/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 123/12, relativa a Llei de mecenatge, que ha estat sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 3740/13.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista Sr. Lluís Maicas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats. D'ençà que Gai Cilni Mecenes fou protector dels literats, amic d'Horaci i de Virgili, el qual va escriure *Les Geòrgiques* en el seu honor, molt ha canviat el concepte de mecenatge. Els mecenes o protectors de les lletres, de la música i sobretot de les arts, han desenvolupat un paper molt important en la vida cultural, especialment d'ençà del Renaixement, quan les corts europees, a imatge i semblança dels Medicci a Florència, de la cort vaticana i del seu entorn aristocràtic, eclesiàstic o civil, acolliren sota la seva protecció econòmica els millors pintors i escultors de cada època.

Durant l'edat moderna s'han produït canvis considerables, tant en la figura del mecenatge com en el seu tractament, tipificats en els diferents codis i legislacions. Pensem, com a fet aclaridor i significatiu, que aquí a la paraula mecenatge la precedeix la paraula beneficència. En tot cas, el gran patrimoni d'un país tan recent com els Estats Units no s'entendria sense la

intervenció dels mecenes, del mecenatge i de les donacions. Allí la legislació tributària concedeix deduccions fiscals de fins el cent per cent de les quanties invertides. Un model, el nord-americà, sobre el qual podem coincidir que no seria l'adequat a les nostres característiques econòmiques i socials, a la nostra idiosincràsia.

Aquí, l'actual llei de 2012, dita del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, permet a les persones físiques desgravar fins un 25% de l'IRPF i a les jurídiques fins un 35% de l'impost de societats. A França i Anglaterra, que són exemples que ens podrien ser útils, oscil·len entre el 60 i el 70%. Una activitat que inicialment fou altruista, àdhuc filantròpica, ha esdevingut interessada. Uns interessos que combinen les exempcions fiscals a les donacions, amb un cert culte a la personalitat, potser a la vanitat, sens dubte també al càlcul comptable, uns interessos que al cap davall, compleixen l'objectiu satisfactori tant per qui exerceix el mecenatge, com per la societat que n'és beneficiària.

No gaire lluny, tenim exemples sobre els quals no m'hi estendré gaire. Un d'ells seria el llegat Cambó a Catalunya, una magnífica col·lecció de pintura que fa part del patrimoni del país. I encara més proper és el cas de Joan March, el qual a instàncies del seu amic i intel·lectual Joan Mascaró, creà i dotà de recursos la seva fundació, amb activitats a Madrid, Conca i la Ciutat de Mallorca. Això, a més de la magnífica biblioteca sobre temes d'àmbit illenc que ens llegà el seu fill Bartomeu, de la qual en pot gaudir tota la ciutadania. A Catalunya també podem trobar múltiples exemples del mecenatge popular, d'una força extraordinària, associacions culturals que bastiren, amb el seu esforç i els seus diners, ateneus, teatres, biblioteques, col·legis, etc.

Cert és que no podem posar dins el mateix sac i sense matisos, donacions, donatius, aportacions i fundacions, però amb l'anàlisi d'aquesta gradació correspon a un nivell més especialitzat en la matèria.

Ara mateix, totes les societats cultes i desenvolupades gaudeixen d'un ordenament jurídic que facilita als ciutadans que ho vulguin, contribuir a l'enriquiment del patrimoni cultural col·lectiu. Una llei de mecenatge ha d'oferir, si n'és el cas, avantatges fiscals prou atractius a aquelles persones físiques o jurídiques que vulguin destinar part dels seus beneficis o del seu patrimoni artístic, mitjançant donació a la comunitat. Una llei de mecenatge ha d'estimular el reconeixement social envers aquells que contribueixen en engròssir el patrimoni comú, envers aquells que contribueixen a la recerca científica.

L'administració en aquests països cultes i desenvolupats es compromet a tenir cura i garantir l'adequada conservació, l'adequada utilització d'aquestes aportacions. Hi ha d'haver, per tant, una disposició prèvia, una sensibilitat adient de l'administració envers un llegat que en ocasions ha representant l'esforç de tota una vida, com és el cas d'alguns col·leccionistes. Una societat insensible, recordem-ho, a la bellesa, esdevindrà una societat insensible a la injustícia. No cal professar culte, però sí gratitud i reconeixement a aquells que sense tenir-ne obligació, reverteixen una part del que han obtingut a la societat. Dic això del culte i la gratitud perquè no és l'objectiu d'una llei de mecenatge investigar o judicar els

mecenes, ni la procedència dels seus patrimonis, per això l'Estat disposa d'altres eines que pot fer servir i que ha de fer servir en el cas que es detectin irregularitats.

No és menys cert que estimular el mecenatge, bastir una tradició en una societat privada de revolució industrial i de burgesia i no gens avesada a donar, no és tasca fàcil. En general, els nostres rics, pel fet d'haver-se enriquit de forma sobtada amb el turisme no han incorporat encara conceptes culturals, assumits pels rics, els quals han precedit diverses generacions de rics. Això no obstant, és obligació d'aquesta administració, tant i més en temps d'escassetesa de recursos públics, d'oferir als ciutadans la possibilitat de col·laborar en la conformació del nostre patrimoni cultural i també en el desenvolupament de la investigació científica i de fer-ho mitjançant una llei de mecenatge avantatjosa per a totes les parts. Tanmateix, a més de la falta de cultura de mecenatge, cal vèncer un altre escull no gens negligible, la manca de confiança de la ciutadania envers l'administració, envers els governs.

Per tots aquests motius i per altres que de ben segur escapen a la intel·ligència d'aquest diputat, el nostre Grup Parlamentari Socialista presentà dia 7 de juny de l'any passat i en termes molt similars als abans exposats, una proposició no de llei a la Comissió de Cultura, Educació i Esports, proposició que fou aprovada per assentiment de tots els grups. Atès el temps que ha passat d'ençà de la dita aprovació, ens agradaria conèixer el seguiment que se n'ha fet des del Govern i la situació actual en la qual es troba, tal com s'expressava a la proposició, el seu desenvolupament i la creació d'una comissió per a l'estudi i redacció d'una llei de mecenatge adequada a la nostra realitat i d'acord amb les lleis que vigeixen a l'Estat.

No escapa a aquest diputat l'escàs marge de maniobra que podria tenir la nostra administració, atès el paper de l'administració central en temes legislatius que afecten i estan incurs el mecenatge. Això no obstant, si així fos, no ha de ser impossible trobar camins dins les lleis autonòmiques que puguin adequar-se al nostre objectiu d'obtenir finançament privat, de forma regulada i amb claredat diàfana, per a tots els àmbits de la cultura i per a línies d'investigació, especialment dins l'àmbit universitari que ara més que mai pateixen els efectes de la crisi, de les retallades pressupostàries i de la manca d'inversió pública.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per la intervenció del conseller d'Educació, Cultura i Universitats Sr. Rafael Bosch, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, em disculparà que després de maltractar la veu el cap de setmana, em resulti un poc complicat expressar-me en un to de veu més intel·ligible, tractaré de fer, almanco fins on arribi i en no poder més ens haurem d'aturar.

Evidentment després de l'aprovació per assentiment i amb un consens absolut de tots els grups d'aquesta cambra, respecte de la possibilitat, i no tant a la possibilitat, sinó al desig de tenir una llei autonòmica pròpia que reguli els aspectes d'allò que jo diria la col·laboració pública-privada a l'àmbit d'allò que en deim mecenatge, és a dir, allò que actualment deixa molt clar la llei del 2002, que són totes aquelles subvencions donades a determinades institucions que vénen a la llei explicades, amb una finalitat d'interès comú, que jo crec que les paraules i les definicions en aquest camp i com vostè deia molt prudentment, per evitar qualsevol tipus d'esclatxa d'obtenció de fons a activitats sense que quedin prou clares, lògicament hem d'explicar un parell de qüestions que han passat en aquest més d'un any en què es va aprovar.

La primera és que lògicament aquest govern no podrà tirar endavant una nova llei, si n'és el cas i a aquest parlament li sembla bé aquesta presa en consideració, sense saber els punts bàsics els quals constituirà la nova llei de mecenatge, que ja a principis de l'any passat va posar damunt la taula la mateixa vicepresidenta del Govern d'Espanya, la Sra. Soraya Sáez de Santamaria, presidenta de la Comissió Delegada d'Afers Culturals, quan parlava d'un esborrany de projecte de llei de participació i mecenatge.

Això ja seria la revisió evident i la posada al dia de la llei del 2002, que en el seu moment ja va ser també un avanç important respecte a la llei vigent del 94, però que lògicament marcarà diguem el marc, el referencial impositiu de desgravacions, allò que fixarà el marc pel qual ens regirem totes les comunitats i a més, farà especial referència, supòs, perquè no he vist, com ara li explicaré, cap tipus de document per part de la nostra comunitat ni hem estat convocats formalment encara per a l'elaboració d'un projecte que lògicament tindrà en compte la contribució de les comunitats autònomes, però tindrà en compte també les especificitats forals i els convenis internacionals.

Per tant, és ver que el mes de maig, concretament crec que és el 16 de maig de l'any passat, es comença a treballar amb la intenció de presentar una revisió o una nova llei que estableixi el marc legal bàsic que fa referència a la participació social i al mecenatge.

A partir d'aquí, nosaltres hi érem atents, hi creim i com vostè... és clar, com que nosaltres ho aprovam dins un marc de parlar de llei autonòmica de mecenatge, per ventura hauríem de parlar en el seu moment si és que la llei estatal fixa el marc d'un decret que reguli la col·laboració amb distints departaments de la mateixa conselleria, del mateix govern que determini com ho hem d'adaptar, però jo no descartaria, evidentment i així està pactat, la llei, però en base lògicament a aquest model voldria fer algun esment sobre el que crec que haurien de ser els pilars fonamentals.

Una, com que crec que estam d'acord, vostè i jo i supòs que la majoria dels diputats d'aquesta cambra, el mecenatge no és la substitució dels fons necessaris per poder dur endavant totes les activitats de les fundacions, però sí són un suport fonamental, per tant, lògicament el que fixen són aquestes col·laboracions.

El que els parla des del primer moment i en algunes fundacions de la nostra comunitat autònoma hi ha cregut des del primer minut i hi fa feina, fundacions com la del Consorci de la Música i d'altres pretenem, activament ja abans de tenir un marc, aconseguir la figura del patrocinador, figura que en altres comunitats autònomes, a Catalunya per exemple és habitual la llista de patrocinadors d'un liceu o la llista de mecenes del Museu Nacional de Catalunya per exemple i aquí seria bastant raonable, com vostè deia, amb una pinzellada molt breu, aconseguir... que hem començat a fer-ho, però aquesta tradició de la societat que en solem dir civil, a mi m'agrada dir la societat perquè no sé..., no n'hi ha més d'una que és civil, no és que hi hagi una societat militar, per tant, la societat de les Illes, és que realment hi hagi una tradició de patrocini perquè la llei sembla que en parlarà, la nova, de micro patrocini, de la possibilitat de col·laboració i això tenguí una transcendència almanco sobre allò que tu hi destines, si tanmateix es pot fer amb altres figures i amb altres institucions és evident que ho podem aconseguir, per tant, va per aquí aquesta línia de treball.

El mateix secretari d'Estat de Cultura comenta, el Sr. Lassalle, que regularan augments evidents, com tothom hi està d'acord, amb percentatges de desgravació, la qual cosa ha fet que països com França, que vostè apuntava, passàs d'una recaptació de 150 milions el 2004 a més de 650 milions el 2011, és a dir, si també hi ha una certa regulació i desgravació el sector privat també hi vendrà.

Crec que també seria important introduir el concepte, que encara els països no anglosaxons no tenim, de patrocini a la investigació i a les càtedres. Crec que és important la presència del sector privat en determinades àrees, com vostè deia, de la investigació i del món universitari.

Per tant, quant a la base principal li he de dir que crec que és raonable perquè amb les darreres informacions que tenc és que, precisament, no fa ni una setmana, 26 d'abril del 2013, el Consell de Ministres aprova la creació del grup de treball interministerial sobre la fiscalitat de les entitats sense ànim de lucre i els incentius fiscals del mecenatge, per la qual cosa és molt recent. Aquest grup de treball està adscrit al Ministeri d'Hisenda i d'Administracions Públiques, que n'ostentarà la presidència, i inform que la secretaria d'Estat d'Hisenda en durà la coordinació.

Té com a objectiu -i ho hem de saber tots, i convé que ho sapiguem per fixar el nostre *timing*- l'elaboració d'un document marc de referència abans del 31 de desembre d'enguany. Aquest equip interministerial està compost per representants de Presidència, Educació, Cultura i Esports, Justícia, Interior, Sanitat i Serveis Socials, Agricultura, Medi Ambient, Economia i Competitivitat, Treball, Seguretat Social i Indústria, Energia i Turisme, és a dir, gairebé el gruix, una part molt important de tot el Govern està implicat en l'elaboració d'aquesta... a partir d'aquesta comissió interministerial, d'un document que fixi els aspectes més importants que ha de recollir una futura llei de mecenatge, que evidentment faci atractiva aquestes aportacions a les societats, si és el cas de persones jurídiques, o als particulars, que reculli la possibilitat del micropatrocini o micromecenatge per posar una paraula a les aportacions d'individus sense que sigui amb grans patrimonis, que això tengui un rendiment si hi ha un interès, i que això complementi, com vostè deia, i no substitueixi els pressuposts que necessiten les fundacions, perquè Espanya és cert que té una dada que hauríem de reinvertir, és el país europeu o un dels països, crec que a les meves dades el país europeu amb més nombre de fundacions i institucions d'aquests tipus i és un dels països d'Europa amb menor presència de mecenes privats a aquestes institucions.

I això, ho hauríem de reequilibrar, és molt bo que hi hagi presència del sector de la societat interessada a participar de fundacions, a crear fundacions, consorcis o altres figures jurídiques per tal de dur endavant iniciatives de tipus cultural, artístic, esportiu, mediambiental, però hauríem d'aconseguir anivellar-ho un poc, amb tant d'interès com hi ha per crear fundacions, que hi hagués el mateix interès per participar o per tenir almanco una compensació prou important per a la teva participació i implicació.

El mateix ministre Wert també ha fet, referint-se a una trobada d'institucions musicals, una aposta decidida, ja li dic que aquí hi estam fent feina i esperam poder presentar, no molt tard ja, les primeres iniciatives per exemple dins l'àmbit de l'orquestra de la comunitat autònoma i d'altres iniciatives culturals importants de participació d'empresaris i d'entitats i de mecenes a coadjuvar, a dur endavant una iniciativa conjunta, l'elaboració dels pressuposts que siguin suficients i significatius en moments especialment de més dificultat, però no tan sols això perquè, encara que venguin temps bons, crec que el teixit cultural, fins i tot interessat per la investigació, pel progrés, per l'educació, pel treball i per la formació d'una societat, passa per la implicació de les persones i especialment de les mes afavorides o les que tenen més patrimoni i de les institucions amb les que realment, amb aquelles fundacions o amb aquelles entitats que ho fan possible i ho vertebren, no?

I tan important serà que explicitem totes les condicions econòmiques com que puguem aconseguir que la societat es mentalitzi de la necessitat, sense arribar a models anglosaxons, però de la necessitat que col·labori i col·labori econòmicament en el sosteniment d'aquestes fundacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per la intervenció com a rèplica del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Lluís Maicas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, coincidim i és cert, que una llei de mecenatge o un decret no pot mai substituir la tasca de l'Administració, les seves funcions, les seves obligacions dins el marc de la cultura, de la investigació, però sí que pot complementar-la. En aquest sentit, es veu que hi ha un cert retard entre l'Administració i la societat. La societat ja ha posat en marxa els recursos de micromecenatge que no es contemplen a cap llei, per tant, seria bo que es recollís com més aviat millor perquè tota gent que col·labora en projectes a través de les seves aportacions, pogués ser recollit i pogués tenir no només un reconeixement, sinó un tractament dins la legislació fiscal també.

Cal que sigui una llei clara i una llei molt precisa, vostè mateix comentava el tema de l'orquestra simfònica, a l'orquestra simfònica hi va haver una participació d'una empresa privada, crec que a causa precisament que no hi ha una llei clara que determini totes aquestes qüestions va ser el motiu pel qual va sortir a la premsa que hi havia pogut haver pressions damunt el director o damunt l'elecció del director de l'empresa o del grup empresarial que feia aquest mecenatge o aquestes aportacions. Per tant, en totes aquestes qüestions hem de tenir una cura especial, que sigui una llei diàfana, que les aportacions que fan les empreses han de tenir els seus avantatges fiscals, però també han de ser clares perquè la societat no pugui creure mai que una empresa privada, que un grup empresarial pugui triar un director o un altre de la nostra, de tots, orquestra. Crec que en això radica un poquet aquesta confusió que segurament hi degué haver que els diaris tragueren que la societat se'n feu ressò.

Només li vull expressar que és ver que el marc general és el que esperam del Govern central, hi ha aquesta modificació de la llei del 2002, hem de tenir cura de tot el seguiment i hem de posar en marxa els mecanismes perquè nosaltres aquí, en aquesta comunitat puguem tenir una llei, un decret, una legislació, un ordenament que s'ajusti no només al marc general, sinó a aquest especial caràcter que tenim els illencs que no és exactament igual que el de la resta de l'Estat.

Res més i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica del conseller d'Educació, Cultura i Universitat, Sr. Rafael Bosch, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITAT (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Maicas, efectivament, coincidesc i aprofit les seves paraules precisament perquè em permet aclarir si a qualche moment algú ha tengut el plantejament que no són prou clares les aportacions que en aquest cas, en el cas del consorci, que segurament serà una de les complicacions que tots tenim per treure endavant la situació, però en aquest cas d'una institució pionera, emblemàtica i prou suportada per tots els ciutadans de les Illes Balears, com que no teníem realment tal vegada tan explicitat com podrem tenir en un futur l'actuació, el concepte d'allò que altres orquestres europees que ens han servit de model i nord-americanes tenen patrocinador principals, patrocinadors col·laboradors, micropatrocinadors, això crec que serà molt bo que una normativa ho reguli.

En segon lloc, vull aclarir que també mai no té a veure l'aportació, la primera aportació d'un grup empresarial, turístic al qual estam molt agraïts que en temps de dificultat dona la primera passa abans d'altres i altres que s'han començat a interessar a partir d'aquesta primera passa, i que esper que aviat puguem anar tancant i seran més grossos o més petits, poc a poc, no té res a veure i no han de tenir mai res a veure amb la direcció tècnica, artística i de les mateixes entitats que formam part del consorci, al qual aquest grup no hi forma part ni hi té res a dir en un nomenant o en un altre, i aprofit per aclarir-ho.

En segon lloc també, si que és ver que segurament tendrem algunes especificitats que ens poden realment definir o dur a pensar que és necessari..., perquè veurem si la legislació..., quins punts ens deixa i en quin àmbit d'aplicació ens diu que és norma bàsica i fins on podem arribar.

A ningú no se li escapa que, en temps de dificultat econòmica i en temps de recaptar tot el que necessitam per quadrar els comptes d'aquesta comunitat, parlar de reduccions i de desgravacions és més complicat, és ver. Però qui més qui menys que fa feina en càlcul del rendiment i de la repercussió econòmica que té el patrocini a la societat en general, és evident, i el país més desenvolupat és Estats Units, tot i que lògicament amb uns altres plantejaments socials o formals o polítics que no coincideixen exactament, precisament amb la nostra comunitat, el retorn és molt gros. Es pot mesurar el retorn tant per la mateixa imatge de la corporació que inverteix, a part de la desgravació, el retorn que té, això avui dia es calcula amb una fiabilitat elevada, com pel retorn que té per la mateixa societat la desgravació que faci directament a les arques amb el retorn que té via investigació, via innovació, via promoció cultural, etc.

Per tant, tal vegada és qüestió de vegades que els agents culturals haurem de convèncer els tècnics econòmics del valor del retorn que tenen les inversions i les apostes que es fan dins l'àmbit de l'"esponsorització" o del mecenatge, - "esponsorització" és un anglicisme lògicament-, el mecenatge, i que realment hauran de ser recollides, després crec que els serveis jurídics i en funció de la definició bàsica de competències que faci aquesta llei a nivell d'Estat podrem arribar dins les nostres possibilitats i també per què no negar-ho dins un possible sistema de finançament a veure quins estímuls

podríem donar als mecenes de les nostres illes perquè s'involucrin en aquesta gestió.

En tot cas, a veure si aquesta és una de les que, si arribam a dur-la a aquest cambra, aconseguim en tot cas començar bé i no sé si acabar bé, però intentar almanco que fos una llei pactada.

Moltes gràcies.

V. Proposició no de llei RGE núm. 3892/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures urgents per assegurar la funció social de l'habitatge.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 3892/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures urgents per assegurar la funció social de l'habitatge.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Jaume Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'article 22 de l'Estatut d'Autonomia diu que "les administracions públiques de les Illes Balears garantiran el dret a un habitatge digne dels ciutadans de les Illes Balears" i diu després, a més, que "per llei es regularan els ajuts per promoure aquest dret", llei que estam esperant.

L'article 47 de la Constitució és el que consagra el dret a l'habitatge, però a més després diu "els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret", condicions necessàries i normes pertinents que s'han de regular amb urgència.

L'article 33 de la Constitució, a més, consagra el dret a la propietat privada i estableix que el seu contingut ve delimitat per la seva funció social, que és bàsica per la generalització dels drets socials. La funció social de l'habitatge configura el contingut essencial del dret mitjançant la possibilitat d'imposar deures positius al seu titular que garanteixin el seu ús efectiu per a usos residencials. La funció social de l'habitatge no és un límit extern a la seva definició o al seu exercici, sinó una part integrant del dret mateix. Utilitat individual i funció social per tant componen de manera inseparable el contingut del dret de propietat.

Fins aquí una introducció per poder entrar al tema que proposam avui i que és de mesures similars a les que ha portat a terme la Junta d'Andalusia en matèria d'habitatge i d'habitatge social.

El panorama social és desolador, ja s'ha vist en aquesta cambra, s'han donat unes dades, jo en voldria afegir algunes. El 2012, 30.000 habitatges desnonats; en aquests moments un atur del 27%, 6.200.000 aturats. Ho podem contraposar amb una altra xifra, beneficis de les entitats bancàries el darrer trimestre de 2013: BBVA, 1.600 milions d'euros; Santander, 1.205 milions d'euros, set vegades més que el 2012, set vegades més.

A Balears el 2012, 1.800 execucions hipotecaris iniciades i 943 executades; l'atur en aquests moments, 28,5%, un punt i mig més que la mitjana de l'Estat, 160.000 treballadors a les nostres illes en atur.

La proposta de la Junta d'Andalusia és una proposta transitòria, però que és important perquè ve a recuperar la il·lusió de més d'un milió i mig de ciutadans que varen presentar al Congrés de Diputats una iniciativa legislativa popular, iniciativa legislativa que ha estat enfonsada pel Grup del Partit Popular al Congrés destrossant-ne el contingut.

El decret llei d'Andalusia modifica tres aspectes bàsics de la seva llei d'accés a l'habitatge, la llei d'Andalusia 1/2010, reguladora del dret a l'habitatge a Andalusia. Aquests tres aspectes són habitatges buits, constitució de fiances i expropiació de l'ús d'habitatges en risc de desnonament.

Habitatges buits. Es dona una paradoxa que tots coneixement. En aquests moments en aquesta comunitat autònoma, com a la resta però en aquesta amb especial virulència, milers d'habitatges buits i milers de famílies sense habitatge. 8.000 inscrits, 8.000 famílies inscrites al registre públic de demandants d'habitatges protegits i públics, 8.000. Què fa la norma d'Andalusia que nosaltres proposam que es transposi? Primer, definir el que és un habitatge buit; aquesta definició és una definició tècnica, però s'ha de fer amb precisió perquè a partir d'aquí després es poden emprendre unes determinades actuacions. La definició sempre ha estat un cavall de batalla de les normes reguladores d'aquest tema perquè sempre ha donat peu a diferents interpretacions a les normes, a les lleis autonòmiques que ho han intentat. Creim que aquesta vegada la d'Andalusia és una definició que pot donar peu a tirar endavant amb les mesures que es proposen amb posterioritat. Deshabitat més de sis mesos seguits, aquest és un habitatge buit, que estigui deshabitat de manera efectiva més de sis mesos seguits. Es proposa una sèrie de proves per poder concloure amb aquesta situació; es proposa, a més, un registre d'habitatges buits, i a més que l'habitatge buit es declari amb un procediment contradictori, no només l'administració sinó l'administració i els titulars de l'habitatge; i es proposa una sèrie d'actuacions de foment per posar en el mercat habitatges que estiguin buits, una d'elles mesures d'intermediació en el mercat de lloguer d'habitatge i, a més, assegurances de riscos de cobrament de la renda i desperfectes i defensa jurídica. La norma, com no podia ser d'altra manera, estableix unes infraccions i unes sancions per aquestes infraccions, com per exemple tenir un habitatge buit.

Un segon aspecte de la norma, que se n'ha parlat en aquesta casa, en aquest parlament, és la constitució de fiances. Les fiances són aquells dipòsits que s'entreguen en aquesta comunitat a l'IBAVI per tal de garantir les condicions del lloguer. Els contractes de lloguer han de depositar fiança; els contractes de subministrament d'aigua, gas i electricitat també han de depositar fiança, i en aquest aspecte queden clares les condicions per fer efectiva aquesta entrega. El 70% d'allò que es deposita com a fiança es pot dedicar a polítiques actives d'habitatge públic, el 70% d'acord amb la legislació vigent. A Andalusia proposen el 90%, i crec que és una mesura molt positiva.

Expropiació d'ús. Es proposa a la norma, i ha estat el que ha donat peu al fet que la norma fos més coneguda i amb més interpretacions mediàtiques, es proposa l'expropiació de l'ús d'aquells habitatges que siguin titularitat d'entitats bancàries i que estiguin en risc de desnonar, i que els seus titulars siguin col·lectius vulnerables, persones amb especials circumstàncies d'emergència social. Es tracta, en definitiva d'expropiar per tres anys l'ús d'aquell habitatge, és a dir, que l'administració es fa amb la titularitat de l'ús d'aquell habitatge durant tres anys i el lloga durant aquest període amb un lloguer social a la família que havia de ser desnonada. En definitiva, com veuen, és una mena de moratòria, és a dir, és un ténol, és dir "un moment, esperem que passin tres anys abans d'entrar en una situació irreversible com és el desnonament". És una moratòria molt similar a la que es va pactar amb bancs i caixes l'any 2010 i que després no ha tengut continuïtat.

Estam tots, jo crec que en això hi ha coincidència o esper que n'hi hagi, estam a l'espera que les condicions polítiques permetin que, igual que passa als països veïnats d'Europa, es modifiquin les condicions legals de les hipoteques per instaurar la dació en pagament i el lloguer social. Nosaltres seguirem per aquesta línia, presentarem proposicions no de llei i també proposicions de llei, i esperam comptar amb el consens d'aquesta cambra perquè puguin tirar endavant. Joestic convençut que tots saben que aquesta batalla la societat la té guanyada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE 4491/13. Té la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Bon dia a tots. Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Partit Socialista ens proposa avui una iniciativa que titula "de mesures urgents per assegurar la funció social de l'habitatge". Per al Partit Socialista assegurar aquesta funció social de l'habitatge consisteix en el fet que el Govern de les Illes aprovi un decret llei com el que recentment ha aprovat la Junta d'Andalusia.

La realitat és crua, a ningú no se'n escapa. Un 3% dels ciutadans que tenen una hipoteca no poden fer front al seu pagament. Això suposa una gravíssima situació per a cada persona, per a cada família que no pot pagar i veu perillar ca seva. Aquesta problemàtica no és nova, va començar l'estiu de l'any 2007, on es va produir un augment dels procediments d'execució hipotecària, 25.943 a tot Espanya, que es van duplicar el 2008 i van arribar el 2009 i el 2010 a més de 90.000. L'any 2012 s'ha invertit aquesta tendència i estam en 66.000. El mateix passa a les Illes Balears: el pitjor any va ser l'any 2009, amb 2.567 procediments iniciats; el 2012 encara són molts, però són menys, 1.800 procediments d'execució hipotecària iniciats.

En conseqüència el primer que els voldríem preguntar és per què els anys 2009 i 2010, on la crisi en aquesta matèria, on el nombre d'execucions hipotecàries era molt més significatiu que avui, no varen prendre decisions com la que avui ens proposen, especialment vostè, Sr. Carbonero, que era el responsable de fer-ho.

Però això és passat. Avui, davant el problema que pateixen el 2013 les famílies afectades, ens hem de preguntar què podem fer a les Illes Balears, què podem fer a Espanya per ajudar-les, i per això creim que és necessari preguntar què vol la majoria dels afectats, i crec que la resposta no és molt difícil: en primer lloc, poder pagar; per això s'han de donar les condicions per poder renegociar les condicions de pagament. En segon lloc, intentar rebaixar el deute i evitar el llançament i, si això no és possible, la dació en pagament. Juntament amb tot això el que les famílies i les persones volen és tenir un habitatge a preu assequible.

Sincerament, la proposta que avui ens fan d'expropiació de l'ús d'habitatges, com fa Andalusia, entenem que no dóna resposta al primer objectiu, que és evitar el desnonament, només posa a disposició d'aquells ja desnonats l'ús d'un habitatge per tres anys. El Partit Popular no donarà suport a aquesta proposició perquè pensam que el que s'ha fet a Andalusia no és més que una mesura efectista, que no efectiva, un exercici de populisme sense cap benefici real per als ciutadans afectats pels desnonaments hipotecaris, i sí amb molts d'inconvenients i riscos.

En qualsevol cas el decret de la Junta d'Andalusia aporta molt poc als reials decrets aprovats pel Govern central i a la llei que està ara en tramitació; queda molt per sota. Sobretot el més important, el Reial Decret Llei 27/2012, que donarà lloc a la llei que ara està aprovant-se, el més important que fa és paralitzar durant dos anys els llançaments, cosa que no fa aquest decret llei. Ara la Junta estableix per a les famílies en risc d'exclusió que s'establirà l'expropiació d'ús d'un habitatge, habitatge que no necessitarien ja que està paralitzada l'execució, el llançament. El decret de l'Estat, a més a més, arriba a molts més beneficiaris: paralitza sense necessitat de cap complex procediment d'expropiació el llançament; no demana una participació en el pagament de preu just, perquè el que no diuen és que quan s'expropia, encara que sigui l'ús, algú ha de pagar, i en aquest cas no només pagarà la Junta sinó que també es demana fins a un límit del 25% dels ingressos de les famílies. I a més a més tot això depèn de les disponibilitats pressupostàries.

I el més incoherent és que fan tot això quan la Junta d'Andalusia té 5.000 habitatges públics buits. És molt mal d'entendre, almenys per a mi. I això sense oblidar que aquestes mesures que afecten el mercat hipotecari poden tenir unes greus conseqüències tant per a les persones, especialment els joves, que vulguin accedir a nous crèdits hipotecaris, com per al sector de la construcció.

En el Partit Popular creim que les mesures previstes a la Llei de protecció dels deutors hipotecaris, de reestructuració del deute i lloguer social, actualment en tramitació, sí responen, responen molt millor a les necessitats de llei. Per aquest motiu hem presentat l'esmena que ara defensam, perquè entenem que tant el Govern de l'Estat com el Govern de les Illes Balears sí estan fent feina per evitar el drama que són els desnonaments. Hi fan feina en dues línies: primer, corregir les situacions injustes i, en segon lloc, donar resposta al drama de les persones que a més de perdre la seva feina poden perdre el seu habitatge. Així es varen aprovar el dia 9 de març de l'any 2012 mesures de reestructuració del deute, augment del període de carència de capital de quatre anys, ampliació del termini d'amortització de 40 anys, interès Euribor + 0,5 (...) aquesta carència, a la vegada que s'aprovava una possibilitat de quitació d'un 25% del deute, i per primera vegada a Espanya la dació en pagament com a mitjà alliberador definitiu del deute, poden quedar a l'habitatge durant dos anys.

Però hem anat més lluny. A part d'aquest decret de l'any 2012 que va introduir el codi de bones pràctiques bancàries, al qual va adherir-se més del 90% del nostre sistema convertint-se en llei entre les parts, hem anat el novembre del 2012 més lluny, com deia: el Reial Decret 27/2012 va paralitzar els llançaments per a les persones que tenen exactament el mateix perfil que ara la Junta d'Andalusia proposa donar-los un habitatge del qual n'hem expropiat l'ús. A més a més vàrem obligar els bancs a reestructurar els deutes, a acceptar quitacions i a acceptar la dació en pagament de l'habitatge. I vull destacar especialment la creació del fons social d'habitatge: 6.000 habitatges que avui ja estan a disposició dels ciutadans, 6.000 habitatges que des del dia 13 de gener de l'any 2013, en virtut del conveni signat entre el Govern d'Espanya, la Federació de Municipis, la Plataforma del tercer sector i la immensa majoria de bancs i caixes d'aquest país, estan, sense procediments estranys, sense crear alarma social, sense posar en risc el mercat hipotecari espanyol, estan ja a disposició dels ciutadans. Em volen dir què aporten vostès de nou que sigui realment significatiu? Jo crec que res.

Juntament amb això en tràmit parlamentari va sortir a la llum la sentència del Tribunal de Luxemburg que constata una cosa que ja en aquesta cambra ja havíem constatat el novembre del 2011, i a la qual feia referència fa unes setmanes el president: que hi havia en el nostre mercat hipotecari, a la nostra llei hipotecària, clàusules abusives que no estaven ben resoltes i que avui, amb aquesta nova llei en tramitació, si es denunciaven provocaran immediatament aturar qualsevol llançament.

Això són fets. El que vostès ens proposen són quimeres, quimeres ideològiques. Però no em puc estar de fer cinc cèntims del que feien vostès i del que hem fet nosaltres a les Illes Balears, perquè demostren que uns parlen i els altres fan. Quan vostè era conseller, 447 habitatges buits; avui, 300 habitatges en el Pla de lloguer a renda reduïda, 150 habitatges a 150 euros, pla 2013, fins i tot hem reduït un 15% aquest lloguer, els deia el conseller fa uns dies, i crec que és un resum molt clar de la diferència. Vostès varen firmar un conveni per destinar 20 habitatges a fins socials; ara l'IBAVI n'ha posat 200 només en un any.

El Govern fa feina des del principi de legislatura per intentar resoldre els problemes de les persones, i ho fa amb rigor i amb seriositat, igual que ho fa el Govern d'Espanya. Lamentam que vostès i el Govern d'Andalusia, que també són del PSOE, juguin amb la il·lusió de la gent. Vostè ho ha dit: s'ha recuperar la il·lusió. Quina llàstima que aquestes il·lusions una vegada més siguin buides.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula la diputada Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. El nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista. Pensam que hi ha arguments suficients per crear o per prendre mesures urgents davant una situació que aquí s'han dit dades, però jo no em cansaré tampoc de repetir-les, que són dades, per exemple, del Consell General de Poder Judicial, que diu que entre el 2007 i el 2012 hi ha hagut en el conjunt de l'Estat espanyol més de 300.000 execucions hipotecàries, 300.000, dient que s'ha incrementat cada any, des del 2007, un 20%. No sé si les dades, coincidim amb el Partit Popular, no sé les dades dels desnonaments, però l'increment d'un 20% anual des de l'any 2007 del tema de les execucions hipotecàries.

L'any 2012 a l'Estat espanyol 100.000 desnonaments; a les Illes Balears l'any 2012 1.021 desnonaments. El mateix reial decret 27/2012, al qual d'antecessora feia referència, a la seva introducció explica que estam davant un drama social, el mateix Partit Popular reconeix que això és un drama social.

A la nostra comunitat autònoma l'any 2013 s'han reconegut 5 suïcidis de persones que s'han suïcidat abans de perdre la casa, dies abans o el mateix dia que venien a llevar-los la casa. Els joves, amb un 55% d'atur a la nostra comunitat autònoma, no tenen possibilitat d'emancipar-se. Famílies que feia anys que vivien amb els seus fills han hagut de tornar a la seva casa familiar amb els pares de 80, 75, 90 anys, que a més s'han trobat amb els seus germans. Per tant estam davant una situació social que requereix mesures extraordinàries.

Hi ha dues iniciatives en aquest moment en el debat polític i en el debat social que s'enfronten a aquest problema. Una és la iniciativa popular legislativa, que el Partit Popular en el Congrés directament ha destrossat; exposava la dació en pagament, el seu caràcter retroactiu i la necessitat d'aquests habitatges de lloguer social a tots aquests habitatges que estaven en processos d'execució hipotecària. I l'altra mesura que s'està debatent socialment i políticament i que afronta aquest problema és el decret llei d'Andalusia i de les Illes Canàries, perquè ara no només és Andalusia, sinó que també el Govern canari ha aprovat aquest decret llei.

I efectivament nosaltres pensam que se centra bàsicament en tres eixos: l'expropiació de l'ús de l'habitatge, perquè no expropia la casa, l'expropiació de l'ús de l'habitatge davant una necessitat que la gent està al carrer, que no té on viure, idè l'expropiació de l'ús de l'habitatge de les entitats financeres de caràcter temporal. I fa referència als articles que vostè ha fet referència, al 53, al 33 de la Constitució, i jo també em referiria al 128, que diu que qualsevol propietat privada està subordinada a l'interès general. I això s'utilitza molt quan s'han de fer autopistes, en canvi, quan s'ha de fer per a cases aquest 128 no es té tant en compte.

Mesures fiscals sobre habitatges buits, nosaltres pensam que han de ser en forma de bonificació, i incentius fiscals per a propietaris que els posin a lloguer a preus socials. Per tant, no és només centrat en les entitats financeres sinó que fa tot un abordatge, tot un ventall de possibilitats. I efectivament dirigit a tots aquells col·lectius vulnerables que estan en situació de necessitat econòmica.

I pensam que aquesta PNL només té una resposta de no voler-la fer perquè pensam que hi ha suficients elements per poder-la suportar, primer, tenim marge constitucional, ningú no s'ha atrevit a dir que era anticonstitucional, iestic segura que si haguessin vist una mínima el Partit Popular ja tendríem en contra el constitucional, però no, no hi ha marge d'inconstitucional, és constitucional, hi ha articles a la Constitució que així ho avalen. De fet hi ha juristes que ja han dit que a la fi hi ha una mesura que mou les estructures d'aquest problema i no fa exclusivament maquillatge. És justa amb els ciutadans que la pateixen, per això també nosaltres pensam que és positiva.

És justa amb els ciutadans, tenim una sentència del Tribunal Europeu que diu que les mesures hipotecàries han estat clàusules abusives i, per tant, intenten donar solucions amb aquest decret llei a una situació que ha estat abusiva per als ciutadans, per tant, és justa amb els ciutadans. I més si es pensa amb els 120.000 milions d'euros que s'han donat a la banca. La constitució d'aquest banc *malo*, no sé com traduir-ho, banc dolent, per evitar que tinguin tota una sèrie de productes que ells diuen tòxics.

Respon de forma excepcional, pensam que aquest reial decret respon de forma excepcional a una situació excepcional, un 28% d'atur a la nostra comunitat autònoma, al conjunt de l'Estat un 27 i busques, i, a més, amb moltes poques esperances, Sra. Marí; el seu govern del Partit Popular, el Sr. Rajoy, ha dit que fins l'any 2015 estarem en un 25% d'atur, quines esperances hi ha per a aquesta població que ha perdut la feina, que ha perdut la casa que trobin feina? Que trobin una feina que els permeti mantenir de forma constant un lloguer, que si troben feina serà de caràcter temporal?

I té suport social, que per a nosaltres és fonamental, té suport social. Les darreres enquestes apunten que la societat civil al moviment que dona més suport és al moviment d'afectats per la hipoteca i el qui estaria disposat a sortir al carrer per fer una mesura dura, una mesura forta, seria en el tema a favor de l'habitatge. Per tant, constitucionalment es pot fer, és justa i té suport social. Ja em diran per què vostès no la volen fer.

I segurament, jo posava aquí segurament, però ja ho sabem, tindrà el vot en contra del PP, perquè el PP quan és l'hora de donar declaracions, el vot a favor de declaracions com les que varem fer fa escassament un mes estan d'acord, però quan es tracta de fer mesures concretes, aquí ja no, aquí més enllà de declaracions, de bones voluntats, de bones intencions, dels seus sentiments que estan..., ai, els sap molt de greu, però quan és l'hora de fer una cosa concreta, una mesura política concreta, aquí ja no volen fer res, i votaran en contra. Tenim l'experiència en aquest parlament de la passada comissió d'Afers Socials, el Partit Popular ni tan sols va donar suport al col·lectiu d'afectats que lluiten organitzadament i fent visible un drama social, ni aquest suport varen poder tenir els ciutadans que pateixen aquest problema, no els ho poden dir, i molt manco després que la Sra. Cospedal els tractàs de nazis. Els parlamentaris tan submisos al carrer Gènova varen votar en contra d'això.

Perquè la drete d'aquest país ja està satisfeta amb la gestió que fa l'IBAVI, i això serà la gran aportació contra els desnonaments que faci aquest govern, no treure gent de l'IBAVI. Això és la gran aportació d'aquest govern, això és la gran aportació del Partit Popular d'aquest país, evitar que es facin desnonaments de l'IBAVI és la gran aportació. Però res més. De fet, dir-li que el nostre grup parlamentari l'any 2012 va presentar una proposició no de llei en aquest sentit i va ser aprovada per unanimitat.

I a més, perquè les mesures aprovades fins ara pel Partit Popular apunten que això no els interessa. Mirin, el Decret número 30 del Partit Popular va ser el necessari perquè fessin qualque mesura en temes d'habitatge, el Decret 27/2012, és el reial decret número 30. Abans havien canviat la sanitat pública, abans havien canviat la dependència, les pensions, però el tema de l'habitatge va necessitar un any i busques del Govern de les Illes, del Govern del Partit Popular de l'Estat. Ara han canviat la llei, ara, quan el Tribunal Europeu els diu que hi ha unes clàusules abusives canvien la llei, abans no, abans no s'han atrevit. Durant un any han canviat la sanitat, han canviat la dependència, han canviat les pensions, han reformat sense cap tipus de consens una reforma laboral, però això no, un any i mig, això és la importància que li dona el Partit Popular.

Un decret que ens diu que soluciona els problemes, Sra. Marí. Jo li posaré un exemple, una família que cobra 1.200 euros i té una nina de tres anys es pot acollir a aquest decret, fantàstic, una família que cobra 1.200 euros i té una nina de quatre anys no es pot acollir a aquest decret. I això és el mateix, si té tres anys la deixarem a casa seva, si en té quatre, ai!, em sap greu, dormiràs fora criatura o t'hauran de dur al servei de protecció de menors.

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Ho llegeixi, Sr. Fidalgo, ho llegeixi, fins a tres anys i a partir de tres anys...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... sí, no, si jo ja ho entenc, la mateixa reacció vaig tenir jo, però, què és això? La mateixa, perquè em vaig indignar, i si no ho llegeixi, li puc passar la fotocòpia. Tres anys, si la nina té quatre anys no li podem aplicar aquest decret. Perquè, efectivament, la drete això no ho considera una necessitat social.

No, no, i per què no han aprovat la Llei de dació? Sap com se solucionaria tot aquest problema i no necessitaríem decrets com a Andalusia? Que aquest reial decret simplement posàs que totes les persones, totes les famílies afectades per la crisi poguessin acollir-se a aquest decret. Facin-ho, tenen la majoria absoluta, facin-ho. Està d'acord, Sra. Marí? Vol que nosaltres, el Grup MÉS d'aquí dues setmanes fem una proposició no de llei en aquest sentit, de modificar aquest reial decret en aquest sentit? No seria necessari, però és que és necessari, és necessari.

Mirin, senyors del Partit Popular, avui vostès votaran en contra, la gent perd la feina, perd la casa, però el dia que perdin les esperances podem tenir un problema social molt greu, i vostès seran més responsables que nosaltres.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del grup proponent i per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Santiago pel seu suport, no esperava altra cosa.

I, Sra. Marí, miri, una sèrie de preguntes que vostè ha fet, li vull contestar; vostè ha demanat: què feien el 2009 i el 2010? Tendria una contestació molt fàcil i molt senzilla, fèiem habitatges, fèiem habitatges, perquè d'aquests...

(Remor de veus)

... fèiem habitatges, aquests 200 habitatges que vostè diu...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

... d'on es creu que surten? Els vàrem fer nosaltres, els vàrem fer nosaltres. Sí senyor, clar que sí. Quants n'han fet vostès? Quants n'han fets? Quants n'han fets?...

(Remor de veus i petita cridòria)

... Zero, zero, zero habitatges. Però és més, és més, Sra. Marí, en relació amb el que vostè m'ha demanat, ja ho sabia, vostè ho sabia, el que passa és que no sé per què aquí diu coses contràries a les que ja s'han explicat moltes vegades: conveni de col·laboració entre el Govern de les Illes Balears i Sa Nostra i totes les altres caixes per aplicar mesures econòmiques destinades a ajudar a famílies que es trobin amb dificultats econòmiques, aquest conveni firmat pel Govern de les Illes Balears, el Govern del pacte, i vigent fins a finals del pacte, per què no l'han renovat? Col·laboració amb els bancs, per fer exactament això que ara fa la Junta d'Andalusia i que nosaltres proposam aquí, exactament això, una moratòria per a tres anys als col·lectius de risc, això és el que nosaltres férem el 2009 i el 2010.

(Algunes aplaudiments)

Sra. Marí, estic segur que vostè no espera que nosaltres acceptem la seva esmena, estic segur, cap grup parlamentari en el Congrés, ni un, no només el nostre, ni un, ha donat suport a la proposta del Grup Popular i no li ha donat suport per dues diferències fonamentals: primera, la dació en pagament, fins i tot retroactiu, dació en pagament, fins i tot retroactiu que, malgrat del que vostè diu aquí, a la proposta del Partit Popular no hi figura. I segona, la no inclusió d'una segona oportunitat, similar al concurs de creditors, que permet posar el comptador a zero del deute.

Sra. Marí, vostè parla del Decret 27/2012, el Decret 27/2012 ha tengut una ínfima aplicació en els procediments incoats als jutjats, és pràcticament un decret clandestí, i vostè diu que arriba a molts més beneficiaris que als que nosaltres arribàvem amb aquest conveni i als que arriben la proposta de la Junta d'Andalusia, i ja li ha replicat la Sra. Santiago, els nins fins a tres anys, i a partir de tres anys, què? Com a més beneficiaris? Molts menys beneficiaris, molts menys beneficiaris.

Vostè, com a gran mesura, proposa la del fons social d'habitatge, i ha dit, 6.000 habitatges, quants aquí, aquí, quants? Contesti'm, Sra. Marí, quants d'habitatges aquí? Ho saben? Jo els ho diré, la Sra. Santiago ha dit que cada any, dels anys passats, 1.000 desnonaments, 1.000, 1.800, 1.200, envoltant els 1.000 de mitjana executats, 111 habitatges en el fons social a totes les illes, 111 habitatges és la seva proposta, 111 habitatges per resoldre aquest problema. D'aquesta manera volen vostès resoldre el problema.

I demana que donem suport també al Pla de lloguer 2013 del conseller Company, -que no sé què em demana, però si vol, si vol parlar jo li cedeixo la paraula sense cap problema.

(Remor de veus)

El Pla de lloguer de 2013 vostè diu que aquest és el pla *fetén*, la mesura estrella, i la Sra. Santiago s'ha equivocat perquè ha dit que la mesura estrella era que no engegaven ningú, aquesta era la mesura estrella. No, la mesura estrella és proporcionar als desnonats habitacions a pisos compartits, aquesta és la mesura estrella, pisos pastera. Clar que és ver, clar que és ver. Vostè no ho sap, clar que és ver, clar que és ver.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Digui'm que no és ver, clar que és ver.

(Remor de veus)

Miri, vostès...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

...vostès ho han repetit, ho han repetit, ho ha dit aquí el Sr. President, s'ha dit a Madrid, que la nostra proposta, la proposta que duim aquí és un brindis al sol, és un brindis al sol, bé,...

(Remor de veus)

... és un símil taurí, vostès saben que un brindis al sol és allò que fa el torero que vol tenir un aplaudiment fàcil i es gira a la grada del sol perquè allà sembla que hi van persones que no tenen el nivell taurí que tenen els de la grada nord i, per tant, és més fàcil que l'aplaudeixin. Vostès creuen que nosaltres ens giram a la grada dels que poden menys perquè ens aplaudeixin.

Bé, li faré un altre símil taurí, el Sr. President l'entendrà, Don Tancredo, Don Tancredo, què fa Don Tancredo? Surt a la plaça, es queda aturat, no fa absolutament res esperant que el bou no l'agafi. I això és el que fan vostès, no fan absolutament res, esperen constantment que el bou no els agafi.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres sí farem, davant la seva paralització durem una proposició de llei d'accés a l'habitatge, igual, similar a la que duguérem el juliol del 2010. Esper que aquesta vegada tenguem més sort.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 31 vots en contra, 19 a favor i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS